

Küba
Büyükelçisi
Ernesto Gómez Abascal

Halkın Kurtuluş Partisi
Genel Başkanı
Nurullah Ankut

**Kahraman Gerilla Che Guevara
Dünya Halklarının
Devrimci Mücadelesinde
Yaşıyor**

**DERLENİŞ
YAYINLARI**

Küba
Büyükelçisi
Ernesto Gómez Abascal

Halkın Kurtuluş Partisi
Genel Başkanı
Nurullah Ankut

**Kahraman Gerilla Che Guevara
Dünya Halklarının
Devrimci Mücadelesinde
Yaşıyor**

Üçüncü Baskı
Mart 2016

DERLENİŞ YAYINLAR: 76

Birinci Baskı: Kasım 2007

İkinci Baskı: Haziran 2008

Üçüncü Baskı: Mart 2016

Kapak Düzeni: Recep Vurmuş

DERLENİŞ YAYINLARI:

Aksaray Mah. İnkılâp Cad. Oto Han No: 43/514

Aksaray, Fatih/İSTANBUL

İnternet Adresi: www.derlenisyayinlari.org

e-posta: derlenisyayinlari@derlenisyayinlari.org

 facebook.com/derlenisyayinlari

 twitter.com/derlenisyayin

Derleniş Yayınları Sertifika No: 31545

ISBN 978-975-7346-34-0

Baskı: Kayhan Matbaacılık

www.kayhanmatbaa.com

Merkez Mah. Fazılpaşa Cad. No: 8/2 Topkapı/İstanbul

Tel: (0212) 612 31 85 - 576 00 66

Matbaa Sertifika No: 12156

Kahraman Gerilla Che Guevara
Dünya Halklarının
Devrimci Mücadelesinde Yaşıyor

Küba
Büyükelçisi
Ernesto Gómez Abascal

Halkın Kurtuluş Partisi
Genel Başkanı
Nurullah Ankut

Halkın Kurtuluş Partisi, 6 Ekim 2007 tarihinde Ankara'da, Küba Büyükelçisi Ernesto Gómez Abascal Yoldaş ile Halkın Kurtuluş Partisi Genel Başkanı Nurullah Ankut Yoldaş'ın konuşmacı olarak katıldıkları; "Kahraman Gerilla Che Guevara Dünya Halklarının Devrimci Mücadelesinde Yaşıyor" adıyla bir Anma Toplantısı düzenlemiştir. Bu kitap, Toplantıdaki konuşmalardan oluşmaktadır.

Üçüncü Baskı
Mart 2016

İçindekiler

- Üçüncü Baskıya Önsöz Yerine 11
- Halkın Kurtuluş Partisi Genel Sekreter Yardımcısı ve
Ankara İl Başkanı Sait Kıran Yoldaş'ın Açılış Konuşması.....19

Küba Büyükelçisi

Ernesto Gómez Abascal Yoldaş'ın Konuşması

- Adalet ve insan onurunun en büyük sembollerindendir Che.....27
- ABD Halklara karşı kirli savaşlar yürütüyor, işkenceler yapıyor....29
- ABD Kübalı 5 Kahraman'ı haksız yere tutuklamıştır 29
- Küba'ya karşı terörist eylemler yapanlar
ABD'ye göre özgürlük savaşçılarıdır 31

Halkın Kurtuluş Partisi Genel Başkanı

Nurullah Ankut Yoldaş'ın Konuşması

- Che, kendini insanlığın kurtuluş davasına adanmış bir savaşçıydı,
bir sosyalizm savaşçısıydı! 35
- Gerçek İnsandır Che 38
- Che Guatemala'da 39
- Che, Fidel'le tanışıyor 43
- Her zulüm bir başkaldırımı barındırır..... 44

• Che'nin emperyalizme karşı savaş çağrısı kulaktan kulağa yayılmaya, silahları elden ele geçmeye devam ediyor.....	47
• ABD'nin "Umut Kaynak"ları	50
• Che, sahici enternasyonalisttir	54
• Gerilla Komutanı Che'nin kişilik özellikleri	57
• Kahraman Gerilla Che Bolivya'da	60
• ABD, pis işlerinde hainleri kullanmayı sever	64
• Che'nin katili ABD'dir, CIA'dır	65
• Kıvılcımlı Usta, Küba Devrimi'ni başından beri doğru tahlil etmiştir.....	66
• Kübalı Yoldaşlarla Marksizm-Leninizmin meselelerinde de hemfikiriz	67
• Mustafa Kemal, Burjuva Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın Önderidir-Başkomutanıdır	68
• Ulusal Kurtuluşu, Sosyal Kurtuluşla, Sosyal Kurtuluşla, Sosyalizmle taçlandırmak zorundayız	71
• Burjuvazi, Mustafa Kemal'i Çankaya'ya "hapseder"	72
• Emperyalistler halklara düzmece gerekçelerle saldırır.....	74
• Che neyse odur	75
• Sevrci Sahte Sol'un Tayyipgiller'le buluştuğu ortak payda: Amerikancılık	76
• Kübalı Yoldaşlarla Kürt Meselesi'nde de hemfikiriz	79

Üçüncü Baskıya Önsöz Yerine

Ernesto Gómez Abascal Yoldaş Ölümsüzdür!

Genel Başkan'ımız **Nurullah Ankut**; Küba Devrimi'nin 50'nci yıldönümünde, "**Küba Devrimi 50 Yıldır AB-D Emperyalistlerine Meydan Okuyor**" adıyla Ankara'da düzenlenen ve **Küba Büyükelçisi Ernesto Gómez Abascal Yoldaş** ile **Venezuela Büyükelçisi Raul Betancourt Seeland Yoldaş**'ın konuşmacı olarak katıldığı konferansta şöyle seslenmişti:

"İnsanlar, şöyle ya da böyle, sıkıntılar içinde ya da varlık içinde hayatlarını sürdürebilirler. Bu süre uzun olur, kısa olur, eziyetli olur, mutlulukla geçer, ama geçer... Ama eğer onurumuzu koruyamazsak, saygınlığımız olmazsa, o zaman yaşanan bu hayatın beş paralık bir değeri olmaz, yoldaşlar. Çünkü insanı hayvandan ayıran en önemli özellik; insanın bilincinde yüklü olan sosyal, insancıl değerler sistemidir. Öyleyse biz de insan olarak, insanlığımızın hakkını verebilmek için, öncelikle onları korumak mecburiyetindeyiz."

Bedence aramızdan ayrılan **Ernesto Gómez Abascal Yoldaş** insan olarak geldiği bu dünyadaki ömrünü, insan olarak tamamlayanlardandı.

Abascal Yoldaş onurunu, saygınlığını hep korudu, insancıl değerler sistemini hiç yitirmedi. O yüzdendir ki sadece bedence aramızdan ayrıldı ve ölümler kervanına katıldı.

Çünkü o **Che**'nin, **Fidel**'in, **Camilo**'nun, **Raul**'un **Yoldaşıydı**.

Çünkü O, Sosyalist Kamp'ın çöküşünden sonra, Sosyalizmin

ve Proletarya Enternasyonalizminin bayrağını, hiç taviz vermeden, hiç geri adım atmadan, kararlıca, yüreklice, yiğitçe, Che gibi savunan, Küba Halkının Türkiye’deki saygıdeğer temsilcilerindendi.

Çünkü O, Küba Devrimi’ne, Sosyalizme inancını yaşamı boyunca kaybetmemiş bir devrimciydi.

Çünkü O, tıpkı önderleri Che gibi, Fidel gibi AB-D Emperyalistlerini insan soyunun en büyük düşmanı bildi ve onların Halk Düşmanı politikalarını hep teşhir etti.

Abascal Yoldaş Partimizin **“Kahraman Gerilla Che Guevara Dünya Halklarının Devrimci Mücadelesinde Yaşıyor”** adıyla düzenlediği konferansta AB-D Emperyalistlerini şöyle teşhir ediyordu:

“Amaçlarına ulaşmak için sadece abluka ve ekonomik baskılar gibi önlemler değil, aynı zamanda da önleyici savaşlar yapmak, ülkeleri işgal etmek, sivil halkı bombalamak, Guantanamo’da yasadışı olarak işgal ettikleri üsler gibi toplama kampları tesis etmek, masumları kaçırmak ve gizli hapisanelerine kapatmak, işkence yapmak ve her türlü zararı vermekten kaçınmamaktadırlar. Irak’taki birliklerinin her gün yaptıkları, Filistin Halkına soykırım gerçekleştirme için İsrail’e verdikleri destek ve İran’a saldırma tehditleri, bunlara en yakın örneklerdir. Güçlü basın kuruluşları her ne kadar durumu idare etse de terörizme sebep olan ve bunu uygulayanların da kendileri olduğu aşikârdır. Dünya Halkları bu gerçeğin farkındadırlar.”

Yıllardır AB-D Emperyalistlerinin Ortadoğu’daki Bekçi Köpeği İsrail’in zulmü altında inleyen Filistin Halkı başta olmak üzere, tüm Ortadoğu Halklarının dostuydu Abascal Yoldaş. AB-D Emperyalistlerinin Irak İşgaline karşı çıkan bir Devrimci Büyükelçi olarak Irak’ı en son terk edenlerdendi.

Alçakgönüllüydü, çalışkandı, üretkendi, devrimciydi ve gerçek insandı Abascal Yoldaş.

Bizim hem yoldaşımız, hem dostumuzdu. Sofralarımızı karşılıklı paylaştığımız ailemizden bir birey gibiydi Abascal Yoldaş.

Ve Abascal Yoldaş İnsanlığın Kurtuluşuna dair umutlarını, Sosyalizme olan inancını son nefesine kadar kaybetmemiş bir devrimciydi. Şöyle diyordu “**Küba Devrimi 50 Yıldır AB-D Emperyalistlerine Meydan Okuyor**” adıyla düzenlenen konferanslarda:

“*Fidel*’le ve onun örneğiyle, *Che*’nin fedakâr ruhu ve özverişiyle, *Jose Marti*’nin fikirleri ve *Antonio Maceo*’nun savaşma isteğiyle, asla bağımsızlığından vazgeçmeyecek bir halkın vatanseverliği ve mücadelesiyle geçen 100 yıllık mirasıyla ilerleyeceğiz.

“Küba örneği ile diğer Latin Amerika ülkelerinde de yeni umut yolları açılmaktadır.

“Gelecek Halkların olmaya devam edecektir!

“Bizler burada dimdik ayaktayız ve her zaman olduğu gibi: “*Ya Vatan Ya Ölüm! Yeneceğiz!*” sloganlarıyla ilerleyeceğiz!”

Abascal Yoldaş’ın nezdinde, bedence aramızda olmayan bütün yoldaşlarımıza, Türkiye’den Yoldaşları olarak sözümdür: Mutlaka ama mutlaka insan soyunun en büyük düşmanları AB-D Emperyalistlerini yenip; İnsanlığın tek bir Sosyalist aile olacağı o düzeni eninde sonunda kuracağız. İnsan soyunun en büyük düşmanı AB-D Emperyalistlerini insanlığın başına bela olmaksızın kurtaracağız. İnsanlığın Kurtuluş Mücadelesine kendi bedenlerini vakfeden bütün yoldaşların ideallerini gerçekleştireceğiz.

Kübalı yoldaşımız, dostumuz Ernesto Gómez Abascal’ın anısı, mücadelesi, mücadelemizde yaşamaya devam edecektir.

Küba Halkının, Ortadoğu Halklarının başı sağ olsun.

21 Kasım 2015

**Halkın Kurtuluş Partisi
Genel Merkezi**

Kahraman Gerilla Che Guevara
Dünya Halklarının Devrimci Mücadelesinde Yaşıyor

**Halkın KurtuluŖ Partisi Genel Sekreter Yardımcısı
ve Ankara İl Başkanı Sait Kıran YoldaŖ'ın
AçıŖ KonuŖması**

*Venezuela Devrimi'nin Önderi
Hugo Chavez*

Dünyada sosyalizmin bayrağını güçlü biçimde dalgalandıran Castro Yoldaş'ın ülkesinden Küba Büyükelçisi **Ernesto Gómez Abascal Yoldaş**, hoş geldiniz...

(Alkışlar...)

1991'de, Sosyalist Kamp'ın yıkılışından sonra dünyayı kendisi için dikensiz bir gül bahçesi sanan ABD Emperyalizminin kâbusu, Hugo Chavez Yoldaş'ın ülkesi Venezuela Bolivar Cumhuriyeti'nin temsilcisi **Marbelis Linares Yoldaş**, hoş geldiniz...

(Alkışlar...)

Değerli Konuklar, Yoldaşlar!

“Kahraman Gerilla Che Guevara, Katledilişinin 40. Yılında Dünya Halklarının Devrimci Mücadelesinde Yaşıyor” başlıklı **Anma Toplantımızı** açıyoruz.

Hepinizi Partim, Halkın Kurtuluş Partisi adına selamlıyorum.

(Alkışlar...)

Che Yoldaş'ı tek bir sözle anlatmak gerekirse; O, insanlığın kurtuluşu, halkların kurtuluşu için, insanlığından başka her şeyini veren gerçek bir insandır demek lazım...

(Alkışlar...)

39 yıl gibi kısa bir sürede, insan ömrü açısından değerlendirildiğinde kısa bir sürede, insanlığın kurtuluşu yolunda yapılabi-

lecek en büyük fedakârlıkları yapmış, yüce değerleri insanlığa göstermiş ve bu uğurda, kendi deyimiyle, bayrağı altında doğmadığı, mensubu olmadığı bir halkın kurtuluşu için ölümüne mücadeleye atılmış; Küba'nın kurtuluşunda Castro Yoldaş'tan sonra ikinci kişi olarak yer almış; iktidara geldikten sonra da bununla yetinmemiş, Latin Amerika'ya en uzak noktalardan birisi olan Afrika'da, Kongo'nun kurtuluşu için mücadeleye atılmış ve yine, mensubu olmadığı, bayrağı altında doğmadığı bir ülkede, Bolivya'da, Bolivya Halkının kurtuluşu için mücadele ederken emperyalist güçler tarafından katledilmiş...

Böylece Che Yoldaş, tüm dünya insanlığının bilincine kazanmış, ölümsüz bir insan olmuş. Ne mutlu O'na!

(Alkışlar...)

Şimdi sizi, Kahraman Gerilla Che Guevara'nın Anısına, bir dakikalık saygı duruşuna davet ediyorum.

(Selam Olsun Bizden Önce Geçene, Selam Olsun Savaşırken Düşene!)

Che Yoldaş, Dünya Halklarının devrimci mücadelesinde yaşıyor, savaşıyor.

(Alkışlar...)

Değerli arkadaşlar, programa başlamadan önce arkadaşların haklı bir uyarısı var. Lütfen telefonlarımızın sesini kısalım veya kapatalım.

(Şiir ve müzik dinletisi... Sinevizyon gösterimi...)

Genç arkadaşlara, bu güzel çalışmalarını için teşekkür ediyoruz.

Değerli Konuklar, Yoldaşlar,

Kısaca program hakkında bilgi vereyim. Şimdi Anma Programımız çerçevesinde **Sayın Küba Büyükelçisi Ernesto Gómez Abascal** ve **Halkın Kurtuluş Partisi Genel Başkanı Nurullah**

Ankut Yoldaş, Che Yoldaşı anmak üzere konuşma yapacaklar. Daha sonra yarım saatlik bir ara vereceğiz. Devamında değerli **Halk Müziği Sanatçımız İsmail Hakkı Demircioğlu** sizlere seslenecek.

Sayın Büyükelçiyi ve Genel Başkanımızı sahneye davet ediyorum.

(Alkışlar...)

Sait Kiran Yoldaş: 2006 yılının 18 Martı'nda Ankara'da, yine **Küba Büyükelçisi Sayın Ernesto Gómez Abascal**'ın ve **Halkın Kurtuluş Partisi Genel Başkanı Nurullah Ankut**'un katıldığı "**Latin Amerika'dan Esen Sol Rüzgârlar Halkların Uyanışının Habercisidir**" başlıklı bir Konferans düzenlemiştik. **Derleniş Yayınları** bu Konferans metnini kitaplaştırmış. Sayın Büyükelçiyi ve Halkın Kurtuluş Partisi Genel Başkanı'na birer nüsha hediye etmemizi istediler. Huzurlarınızda bunu gerçekleştirmek istiyorum.

(Alkışlar...)

Şimdi Sayın Büyükelçi sizlere seslenecek.

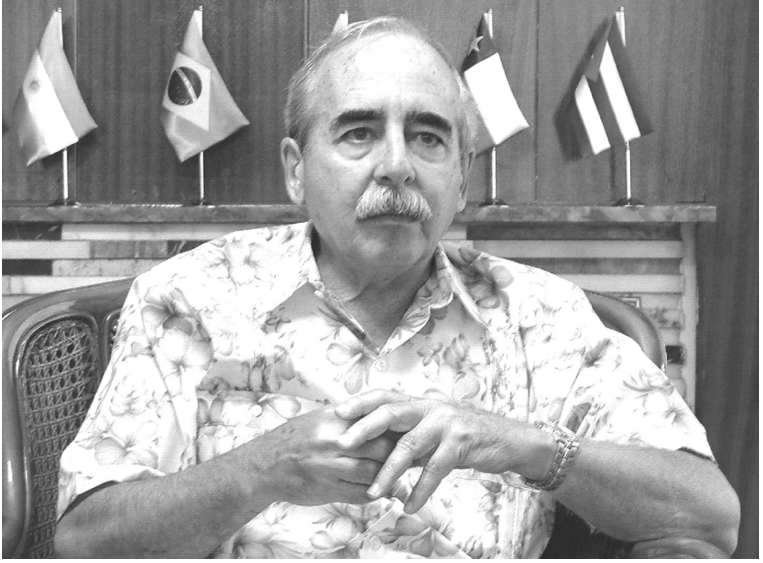
*Küba'nın Antisömürgeci Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın Önderi
Jose Marti*

*Antiimperialist Birinci Kurtuluş Savaşı'mızın Önderi
Mustafa Kemal*

*Küba Devrimi'nin Önderlerinden ve şimdiki Devlet Başkanı
Raul Castro*

**K3ba B3y3kelçisi
Ernesto G3mez Abascal Yoldaş'ın
Konuşması**

*Küba Devrimi'nin Önderlerinden
Camilo Cienfuegos*

Sayın Halkın Kurtuluş Partisi Dostlarına,

Böyle büyük bir etkinlik düzenledikleri için çok teşekkür ediyorum.

Bu tarihte sizlerle burada beraber olabilmek, bizim için gerçekten çok büyük bir gurur.

Adalet ve insan onurunun en büyük sembollerindendir Che

Kıyılarımızın hemen karşısındaki Tarihin en güçlü imparatorluğunun saldırılarına yarım yüzyıldır direnen Sosyalist ve Devrimci Küba'nın mesajını ileterek, bir kez daha sizlere seslenebilme imkânı verdiğiniz için çok teşekkür ederim.

Bugün Küba'da verilen devrim mücadelesinin bir ürünü olarak, Tarihi su yüzüne çıkaran, adalet ve insan onurunun en büyük sembollerinden bir örneğine değinmek gerekmektedir. Bundan 40 yıl önce, bir 9 Ekim günü yaralı olarak ele geçirildikten sonra öldürülen **Che Guevara**'dan bahsediyorum.

Amerika Birleşik Devletleri Merkezi Haber Alma Ajansı (CIA)'nın emirlerini yerine getirmek üzere, kahramanın hayatına son vermek için ateş eden ve artık yaşlı biri olan Mario Teran isimli Bolivyalı astsubayın, kardeş Güney Amerika halkıyla işbirliği görevini yerine getirmekte olan Kübalı doktorlar tarafından göz ameliyatının gerçekleştirildiğini tam da bugünlerde öğrenmiş bulunmaktayız.

Bu olay, sadece yıkımı ve suçlu düşünen insanlar için bir insanlık dersidir. Bugün yüzlerce Kübalı, Bolivya’da yeni bir vatanın kurulmasına yardım etmek üzere orada bulunmaktadır. Che’nin bu ülkeye attığı tohumlar, halkının verdiği uzun mücadeleden ışığında meyvelerini vermektedir.

Ve Amerika Birleşik Devletleri’nin hegemonyasına karşı, yolsuz ve vatanını satan oligarşiye ve adaletsizliğe karşı verdikleri mücadelelerin mahsulünü toplamaya başlayan diğer ülkelerde de meyvelerini vermektedir.

Tam devrimci görüntüsü devleşirken ve O’nu ortadan kaldırmak isteyenlerin karşısında yücelirken ve halkların fetihlerinde daha büyük bir güçle doğarken, öldürülüşünün 40’ıncı yılında Che için yapılabilecek en güzel anma bu olacaktır.

Kadir-i mutlak olarak kabul edilebilen emperyal bir düşman karşısında Küba Halkının uzun direnişinde ifade edilen açık ve kesin düşüncesi, diğer halkların özgürlük yolunu da açmıştır. Ve aynı amaçla teşvik etmeye ve daha iyi, daha adil bir dünyaya ulaşmak için daima mücadelenin örneği olmaya devam etmektedir.

Küba direndi ve maruz bırakıldığı ekonomik ablukaya ve kendi yegâne düşüncesini dayatmak, bir medyatik savaş aracı olarak ülkelerimizin kaynaklarını yağmalayabilmek ve hâkimiyetini ve hegemonyasını kurmak için; “terörizmle mücadele”, “demokrasiye geçiş” ve “insan hakları” gibi yalanları bahane gösteren Kuzeydeki komşusunun süregelen saldırganlığına rağmen bunu yapmaya devam edecektir.

Amerika Birleşik Devletleri’nin ülkeme uygulamakta olduğu ekonomik ablukanın kaldırılmasını talep eden karar tasarısı, 30 Ekim tarihinde bir kez daha, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu’nda oylamaya sunulacaktır. Geçen yıllarda olduğu gibi ve alışıldığı üzere, sadece Amerika Birleşik Devletleri ve İsrail’in karşı çıktığı Küba’nın bu talebini yine uluslararası topluluğun tümü destekleyecektir.

Bu da, **Bağlantısızlar Ülkeler Hareketinin Başkanlığı**nı yürütmekte olan **Küba**’nın saygınlığını ve Amerikan yönetiminin politikasının nasıl gözden düştüğünü göstermektedir.

ABD Halklara karşı kirli savaşlar yürütüyor, işkenceler yapıyor

Amaçlarına ulaşmak için sadece abluka ve ekonomik baskılar gibi önlemler değil, aynı zamanda da önleyici savaşlar yapmak, ülkeleri işgal etmek, sivil halkı bombalamak, Guantanamo'da yasadışı olarak işgal ettikleri üsler gibi toplama kampları tesis etmek, masumları kaçırmak ve gizli hapishanelerine kapatmak, işkence yapmak ve her türlü zararı vermekten kaçınmamaktadırlar. Irak'taki birliklerinin her gün yaptıkları, Filistin Halkına soykırım gerçekleştirmesi için İsrail'e verdikleri destek ve İran'a saldırma tehditleri, bunlara en yakın örneklerdir.

Güçlü basın kuruluşları her ne kadar durumu idare etse de terörizme sebep olan ve bunu uygulayanların da kendileri olduğu aşikârdır. Dünya Halkları bu gerçeğin farkındadırlar.

Sosyalist ve bağımsızlıkçı bir devrim gerçekleştirdiğinden beri Küba, bu cezaî politikaya katlanmaktadır. Amerikan hükümetlerinin yönlendirmesiyle ve yine hükümetin teşviki ve korumasına sahip faşist gruplar, halkımıza karşı her türlü terörist saldırıyı gerçekleştirmiştir.

Paralı asker çıkarmalarına, kirli savaşlara, suikastlara, her türlü sabotaj eylemine, biyolojik eylemlere ve halkımızdan 4 bin kişinin hayatını kaybetmesine, on binlerce kişinin yaralanmasına ve sakatlanmasına, ayrıca 90 milyar dolar ekonomik zarara mal olan sonu gelmez terörist saldırılara maruz bırakıldık.

ABD Kübalı 5 Kahraman'ı haksız yere tutuklamıştır

Bu terörist politikadan kendimizi savunmamız amacıyla, 5 Kübalı genç, yeni eylemleri önlemeye yarayacak bilgi toplamak üzere Miami-Florida'da çalışmaktaydı. Bu çalışmaların bir ürünü olarak da Küba Hükümeti, Amerikan vatandaşlarının güvenliğini bile tehdit edecek bu terörist etkinliklerin kanıtlarını Amerikalı yetkililere sunmuştur.

Buna karşın, Amerikan topraklarında özgürce hareket etmekte olan teröristleri tutuklamak yerine, yetkililer bu 5 Kübalı genci tutuklamıştır. Ve kendileri, adaletin tarafsızlığına etki eden düşmanca duyguların beslediği bir ortamda, yasal ihlallerin çok sık görüldüğü bir davada yargılanmaya maruz bırakılmışlardır.

Bu 5 Kübalının hiçbiri silah taşımamaktaydı. Hiçbiri şiddete başvurmamıştı. Amerika Birleşik Devletleri'nin güvenliğini etkileyebilecek hiçbir gizli evrakı ele geçirmemişlerdi. Amerika Birleşik Devletleri Silahlı Kuvvetleri ile ilgili bilgiye ulaşmaya çalıştıklarına dair de hiçbir kanıt mevcut değildir. Ama buna karşın casuslukla suçlanmışlardır.

5'li, yargılanmaları esnasında açıkça, sadece ülkemizde gerçekleştirilen terörist eylemleri önlemek üzere çalıştıklarını beyan etmişlerdir. Terörizmle mücadele eden kişiler olarak kabul edilmişlerdir.

ABD yetkilileri, tamamen siyasi öç alma duygularıyla, ken-

dilerini koruyamayacak olan bu kişilere kötülük etmekten zevk alarak, uzun yıllar hapse mahkûm etmişlerdir. Tek kişilik hücrelerde tutulmuşlardır. İki sene ailelerinin ziyaret etme hakları reddedilmiştir. Biri, iki kez ömür boyu hapse mahkûm edilmiş, bir diğeri ömür boyu hapse ve diğeri ise çok uzun yıllar hapse mahkûm edilmişlerdir.

Bu yasadışı dava, savunma avukatlarınca temyize götürülmüştür. Ve bu talepleri incelenmek üzere iki yargıcın katıldığı temyiz davası gerçekleştirilmiştir. Geçen Ağustos ayında gerçekleştirilen son davadan hâlâ sonuç alınamamıştır. Yapılan davanın iptal edilmesi talep edilmektedir. Avukatlar, bu davanın, yasal ilke ve normların sayısız kez ihlal edilerek gerçekleştirildiğini göstermişlerdir. Karara bağlanmasını beklemekteyiz. Ama Amerikan adaleti ile de hayallere kapılmıyoruz.

Bunun için de son aylarda daha büyük bir etki yaratarak, Küba 5'lisinin serbest bırakılması talebiyle uluslararası bir kampanyanın yapılması gerekmektedir. Uluslararası kamuoyunun, özellikle de Amerikan kamuoyunun, işlenen yasa dışılığı daha etraflıca bilmesi ve adil olunmasını istemesi gerekmektedir.

Küba'ya karşı terörist eylemler yapanlar ABD'ye göre özgürlük savaşçlarıdır

Teröristler, Miami caddelerinde ve diğer şehirlerde özgürce gezinirlerken, terörizmle mücadele etmek suçundan mahkûm edilen ve 9 yıldır tutsak olan 5 Kübalı genç mevcuttur.

Küba'ya karşı en bilinen, ama tek de olmayan eylemler ise **Posada Carilles** ve **Orlando Bosch**'un yaptıklarıdır. Her ikisi de Batı'nın Bin Laden'i olarak kabul edilmektedir. Suç yönünden hiç kimsenin kendileriyle rekabet edemeyeceği bir sicile sahiptirler. Ve bunu da kamuoyuna duyurmuşlardır. 73 masumun hayatını kaybetmesine mal olan, Küba havacılığına ait sivil bir uçağın bombayla havaya uçurulması, Latin Amerikalı ilerici kişilere suikastların düzenlenmesi, Küba ekonomisine zarar vermeye yönelik sabotaj eylemleri, Amerika Birleşik Devletleri sınırlarında

bombalı eylemler, Nikaragua'daki kirli savaşa ve Latin Amerika'daki solcu siyasi hareket ve partileri bastırma hareketleri içerisinde yer alma ve bunun gibi birçok suç işlemişlerdir.

Ama tüm bunları yapan kişiler, “iyi teröristler”dir. Zaten Amerikalı yetkililer için “iyi teröristler” ve “kötü teröristler” vardır. Washington'daki yetkililer için kendi teröristleri birebir demokrasi ve özgürlük savaşçılarıdır. Ve yabancı saldırılara karşı özgürlükleri için mücadele eden yurtseverler, evet onlar, gerçek birer teröristtir.

Hâkimiyetlerine direnen ülkeler soysuz ülkelerdir. Ve bombalanmaya ve yıkılmaya aday ülkeler listesinde yer almaktadırlar.

Yoldaşlar, dostlarım,

Küba, asla vazgeçmeyeceği terörizmle mücadelesine destek verenlere ve Amerika'da haksızca hapse mahkûm edilen 5 yurtsever için sesini yükselten herkese minnettardır.

Küba, tüm halkların yanında yer alarak, barış için savaşa ve terörizme karşı, bağımsızlık, özgürlük ve gerçek demokrasi için, gelişim, adalet ve onur için, daha iyi bir dünyanın mümkün olduğuna tüm yüreği ile inanarak mücadele etmeye devam edecektir.

Ve bugün biz de Che gibi: “**daima zafere doğru**” diyoruz.

(Sloganlar... Viva Cuba Viva Socialismo...)

**Halkın Kurtuluş Partisi Genel Başkanı
Nurullah Ankut Yoldaş'ın Konuşması**

*Türkiye Devrimi'nin Önderi
Hikmet Kıvılcımlı*

Sevgi ve saygıdeğer yoldaşlarım,

Bugün, **Che** gibi bir kahramanı; dünyada, özellikle de Sosyalist Kamp'ın çöküşünden sonra, Sosyalizmin ve Proletarya Enternasyonalizminin bayrağını, hiç taviz vermeden, hiç geri adım atmadan, kararlıca, yüreklice, yiğitçe, **Che** gibi savunan, Küba Halkının Türkiye'deki saygıdeğer temsilcisi **Ernesto Gómez Yoldaş**'ımızla ve **Fidel**'in, **Che**'nin, **Camilo**'nun, **Raul**'un öğrencisi olduğunu ve onların yolundan ömrü boyunca yürümeye devam edeceğini açıklayan Venezuelalı **Hugo Chavez Yoldaş**'ın temsilcileriyle birlikte anmak, ne büyük bir onurdur!

(Alkışlar...)

Che, kendini insanlığın kurtuluş davasına adanmış bir savaşıydı, bir sosyalizm savaşıydı!

Fakat, bu bizim hakkımız yoldaşlar. Türkiye'de bizim hakkımız bu. Çünkü biz, Usta'mız Hikmet Kıvılcımlı'nın, 1921'de eline aldığı Proletarya Sosyalizmi bayrağını bugüne kadar yiğitçe, onurluca, kararlıca sürdürmüş bir Hareketin temsilcileriyiz!

(Alkışlar...)

Ve hep söylediğim gibi, bir kez daha tekrarlıyorum: 1921'den bu yana ne söylemişsek, ne yazmışsak hepsinin arkasında olan tek hareketiz biz.

Şair olarak beğendiğim ama devrimci olarak beğenmediğim

şairimiz **Attila İlhan**, diyor ya:

**O sözler ki dolu bir tabanca gibi
Göğsümüzün üstünde taşırız.
O sözler ki bir kere çıkmıştır ağzımızdan
Uğrunda asılırız.**

(Alkışlar...)

Usta'mız Kıvılcımlı da, Che de, Fidel de ömürleri boyunca bu düstura uygun bir şekilde yaşamışlardır.

Che, bundan 40 yıl önce, 8 Ekim'de La Higuera köyünde, elleri önden bağlı bir şekilde; faşist Albay Andres Selich ve onun işkenceci canilerince sorgulanmak istenince, A. Selich'in yüzüne balgam tükürmüştür:

"Saat yirmi bire doğru, subaylar yemeklerini yedikten sonra, fıradaki gerillalar hakkında bilgi almayı denemek üzere geri geliyorlar. Karşılarında bir duvar var. Bir ara, Andres Selich, öylesine çılgın bir öfkeyle Che'nin sakalına yapıyor ki, bir tutamı elinde kalıyor. Ve cevap olarak Ernesto'dan, bağlı ellerinin tersiyle indirdiği bir tokat yiyor. Bunun üzerine Che'nin elleri arkasından bağlanıyor."¹

Yani ölümün eşiğinde bile yüreği, günlük temposundan bir sayı bile fazla çarpmamıştır. Ve katillerin yüzüne aşağılayıcı, alaycı bir ifadeyle bakmıştır son soluğunu verene kadar.

Usta'mız Kıvılcımlı da, Müteferrika'nın işkence odalarında, etrafını çeviren caniler işkence ederlerken, hiç yüreği telaşa düşmemiş. İşkenceciler telaşa düşmüş. Heyecanlarından ve şaşkınlıklarından, kızgın, kor dolu mangalı devirmişler. Ve işkencehanenin tahta döşemeleri tutuşmuş. "Emniyeti yakacağız", diye telaşa girmişler. "Ne halt ederseniz edin alçaklar", demiş Kıvılcımlı Usta.

Yani yoldaşlar, **insanın kahraman olabilmesi için, yürekli olması gerekir.**

¹ Jean Cormier, Che Guevara, s. 405-406.

Bir bilim insanı için, bir sanatçı için, sıradan bir bürokrat için, pek de bu denli yürekli olmak gerekemeyebilir.

Ama halkların davasına baş koymuşsanız, dünyanın başhayedudu, 1950’den beri onlarca ülkede faşist diktatörlükler yapmış, onlarca işgaller, katliamlar yapmış bir ülkeye karşı savaşa girmişseniz, Che gibi, Fidel gibi, Kılıvcımlı gibi yürek taşımanız gerekir.

**Diyoruz ya biz; “Cesaret, bir vatandır bizler için. İdeallerimizin, insanlığımızın, onurumuzun içine sığındığı bir vatan-
dır, cesaret. Ona sahip değilsek, bunları koruyamayız.”**

Hani, İlkel Sosyalizm geleneklerini en canlı savunan Halife **Hz. Ali**, diyor ya: **“Haksızlık karşısında boyun eğerseniz, hak-
kınızla beraber onurunuzu da yitirirsiniz.”**

Evet. Haksızlık karşısında asla boyun eğilmez. Geri adım atılmaz! İşte bu kahramanlar ömürleri boyunca böyle yaşadılar. O yüzden dünyanın dört bir yanında halklar, dost olsun, düşman olsun, onları hep saygıyla anmak zorunda kalmışlardır.

Che’yi katleden Bolivya diktatörü, ABD uşağı **Barrientos** bile, cellâtları katliamı gerçekleştirdikten sonra: **“Dünya bir ide-
alisti kaybetti”** diye açıklama yapmak zorunda kalmıştır.

Onun Silahlı Kuvvetler Komutanı faşist **General Miraf Lo-
res Ovando** bile: **“Che, dünyanın her yerinde bir kahraman
olarak anılacak”** demek zorunda kalmıştır.

**İşte böylesine yiğit, fedakâr, kendini insanlık davasına
adamış bir savaşıydı, bir Sosyalizm savaşıydı Che!**

Diğer taraftan da bu şerefsizler ilk anda: “Marksist gerillalar-
la askeri birlikler arasında bir çatışma olmuştur; her iki taraftan
da ölenler vardır. Gerillaların Komutanı Che Guevara da ölenler
arasındadır” şeklinde bir açıklama yapmışlardır. Ve de bu namus-
suzca yalanlarının tutacağını, canavarlıklarının gizli kalacağını
ummuşlardır. Yani bu alçaklar: “Che iyi bir insandı. Ölmesini biz
de istemedik. Ama ne yapalım ki çatışmada ölmüş.” demeye
getirmişlerdir sözü. Böylece de kendilerini katliamcı alçaklar

değil de masum insanlar olarak göstermek istemişlerdir. Che'yi alçakça katletmenin sorumluluğunu üstlenme cesaretini göstere-memişlerdir de tabii. Hep söylüyoruz ya: **Hain, zalim ve korkak olur.**

Düşünebiliyor musunuz Yoldaşlar?..

Pentagon'dan, Washington'dan aldıkları emri, uşakça uygu-luyorlar, bir yandan da böyle açıklamalar yapmaktan geri kala-mıyorlar, kendilerini alamıyorlar.

Gerçek İnsandır Che

Che, ömrünün hiçbir döneminde kendini düşünmedi. Daha ilk delikanlılık yıllarında bile bir bilim adamı olarak, bir araştırmacı olarak, insanlığa hizmet etmek istedi. Böyle bir yol seçti. Son-ra, tıp fakültesi öğrenciliği yıllarında, gezgincilik merakı yüzün-den, Latin Amerika'ya bir motosiklet gezisi gerçekleştirdi. İşte o, Che'nin hayatında gerçek bir dönüm noktası oluşturdu. Baktı ki halklar perişan... Boyunduruk altında... Sömürülüyor... Yük hayvanı, sürü hayvanı yerine konuluyor... Çocuklar açlıktan, ilaçsızlıktan, doktorsuzluktan ölüp ölüp gidiyor...

Yüreği insan sevgisi ile dolu olan Che, artık bilim adamı ol-maktan, araştırmacı olmaktan vazgeçti. "En azından, bu insanlara bir hekim olarak hizmet etmeliyim bundan sonra", dedi. "Gücüm oranında bu insanların acılarını dindirmeye çalışmalıyım", dedi.

Düşünebiliyor musunuz ,Yoldaşlar?

İnsan, gerçek insanlığını, acı çeken bir insan karşısında ortaya koyar. O insanın acılarını gerçekten yüreğinde duyabiliyorsan, gerçek insansın. Ya da duyabildiğin oranda gerçek insansın.

Küba Devrimi'nin zaferinden sonra Kuzey Afrika'dan, sanı-yorum Cezayir'den, İspanyol kökenli bir kadın Che'ye mektup yazar. O da, Guevara soyadını taşımaktadır. Che ile akraba olabi-leceklerini düşünür ve Che'ye sorar:

"Ataların acaba İspanya'nın hangi bölgesinden göç etti-ler? Atalarımınla acaba aynı bölgede miydiler?" der.

Che'nin cevabı:

“Atalarımın İspanya'nın hangi bölgesinden göç ettiklerini bilmiyorum. Bu benim için o kadar önemli de değildir. Ama, dünyanın öbür ucunda olan bir haksızlık karşısında, öfkeden tir tir titreyebiliyorsanız, işte o zaman dostuz demektir ki, bu hepsinden önemlidir.”

Çünkü insan olmak budur, Yoldaşlar!

(Alkışlar...)

Che Guatemala'da

Che, Latin Amerika Halklarının acılarına doktor olarak yardımcı olmak, onları bir ölçüde de olsa dindirebilmek için, Tıp Fakültesini bitirdikten sonra, yeniden Latin Amerika'nın daha yoksul ülkelerine yönelir. **Guatemala**'ya gider. O arada, **Jacobo Arbenz** adında, askerlikten gelme, bir halk çocuğu, albayken

Guatemala Devlet Başkanı Jacobo Arbenz

devlet başkanı olur. İlericidir, yurtseverdir, antiemperyalisttir. Latin Amerika'nın bütün ilericilerini, yurtseverlerini ülkesine davet eder. Ve köklü bir toprak reformu yapmaya girişir. Orada da, tüm Latin Amerika'da olduğu gibi, Küba'da da öyledir devrimden önce, tüm tarım alanları büyük ölçüde, yüzde 80'in üzerinde bir oranda, bir ABD tekelinin sömürüsü, hegemonyası altındadır. **United Fruit Company**'nin. İşte onun da topraklarını elinden alır, devletleştirir.

Bu alçak ABD şirketi, ABD yönetiminin tüm kademeleriyle etle tırnak gibi kaynaşık olan bu şirket, vergisini düşük ödemek için arazisinin dekarını 3 dolar üzerinden vergilendirmiş, göstermiş resmi rakamlarda. Arbenz de üç dolar üzerinden kamulaştırır.

Der ki bu tekel: "Benim arazimin hektarı 75 dolar şu anda. 3 dolara nasıl veririm?.."

Arbenz de der ki: "Sen bugüne kadar 3 dolardan ödüyordun vergisini. O zaman nasıl 3 dolar oluyordu bunun değeri?.. Başka yok!.. 3 dolar!.."

Ama İkinci Dünya Savaşı sonunda bildiğimiz gibi, Uluslararası Emperyalizmin başhaydutluk görevini, İngiltere'den ABD devralır. Ve ilk faşist darbesini, 1953'te **İran**'da yapar. Türk kökenli Başbakan **Muhammed Musaddık**'ı devirir. O da aynı Arbenz gibi, köklü toprak reformuna girişir; ülkesinin geniş yeraltı zenginliği olan petrolü, ABD ve İngiliz tekellerinin elinden alır, millileştirir. İlerici, yurtsever bir insandır. Onu devirir, ABD.

*İran Başbakanı
Muhammed Musaddık*

Ardından Latin Amerika'ya yönelir ve 1954'te Jacobo Arbenz'i, bir faşist darbeye iktidardan alır. CIA'nın planladığı ve yönettiği bir darbeye...

Bu, CIA'nın ve ABD'nin Latin Amerika'da gerçekleştirdiği ilk faşist darbedir. Ondandan sonra, belki onlarca faşist darbe birbirini izleyecektir artık. Tüm Latin Amerika Halklarına kan ağlatacaktır bu alçak haydut.

İşte Che de, bu faşist darbeye üstünlüğü, halkların çektiği acıyı ve faşistlerin acımasızlığını, zalimliğini, haksızlığını görür. Yiğittir tabii. Kızır Guatemala Halkına: "Niye silah alıp savaşmıyorlar? Böyle teslim oluyorlar faşistlere", der.

Che o zaman, devrim öncesindeki Fidel gibi, ulusal devrimcidir. Henüz sosyalist değildir. Bu faşist darbe öncesinde ilk eşi Perulu **Hilda**'yla tanışır. Hilda, sosyalisttir. Ve Che'ye, ABD Emperyalizminin içyüzünü, sınıfsal temelini anlatır. Ve halkların kurtuluş yolunun gerçekte nereye varması gerektiğini, neyle taçlanması gerektiğini anlatır. Yani kurtuluşun bilimcil yolunu anlatır Hilda, Che'ye.

Che, içten, açık yürekli ve gerçeği arayan bir insan...

Zaten yoldaşlar, (*Che'nin posterini göstererek, y.n.*) bu gözleri, bu bakışları tahlil edince... Hani bir sanat müziği şarkımız da der ya; "**Bir ilkbahar sabahı**" diye... İşte bir ilkbahar sabahı kadar temiz, saf, berrak, ferahdır o gözler... Temizdir o bakışlar... Tabii o bakışların arkasındaki ruhtur, yürektir temiz olan. Che'nin en önemli özelliklerindendir, ruhunun temizliği, içtenliği ve ahlâkının yüceliği.

(Alkışlar...)

Eduardo Galeano'nun dediği gibi; "İnsan ancak kendini yüce bir davaya adarsa öyle bakabilir. Öyle içtenlikle ve saf bakabilir."

Yani Che'nin yüreğini, gözlerinde görürüz biz!

Ve o fotoğrafın çekildiği andan söz etmek istiyorum, yoldaş-

lar size.

Yoldaşımız söyledi, başhaydut alçağının, dünya halklarına olduğu gibi, Küba Halkına da ne zalimlikler, ne zulümler yaptığını, ne katliamlar yaptığını...

İşte Küba'ya karşı giriştiği bir sabotaj hareketinin sonunda, 100 küsur masum Küba insanını, denizcisini, katletmiştir ABD. Che, onların cenaze töreninde, tören alanına gelmiş; çok kısa bir süre törenin yönetildiği platformda görünmüş ve işinin başına dönmüştür. **Alberto Corda** o anda basmıştır deklanşörüne ve o anda çekilmiştir bu fotoğraf, arkadaşlar. Alberto Corda'nın da dediği gibi, Che, fotoğrafının çekilmesinden hiç hoşlanmaz. Zaten dikkat edersek, bugün elimizde çok az fotoğrafı vardır Che'nin. Daha doğrusu bu kadar az fotoğrafı çekilebilmiştir Che'nin. Alberto Corda, Che'yi, Fidel'i ve diğer Küba Devrimi önderlerini, Devrimin başından beri tanımaktadır, onlarla beraberdir. O yüzden bu saniyelerle ölçülebilen zaman süresinde hemen deklanşörüne basmış ve Che'nin bu ünlü fotoğrafını çekebilmiştir.

Yani bu bakışlarda, o alçağa-ABD Emperyalizmine karşı duyulan nefreti ve kini de görebiliriz biz.

Ve aynı anda, aynı bakışlarda, kaybettiği Kübalı yoldaşlarına karşı yüreğinde kükreyen, köpüren acıyı da görüyoruz, arkadaşlar.

Sayısız sabotajlarda bulunmuştur alçak ABD. Sanıyorum 1977 yılında, bir dünya şampiyonasında hemen tüm madalyaları toplayan Küba Eskrim Takımı'nın da içinde yer aldığı bir Küba uçağını düşürmüş, 73 Kübalı insanın hayatına kıymıştır. Böyle sayısız sabotajları vardır.

Yoldaşlarımız dedi ki; CIA katlettirdi, ABD katlettirdi Che'yi. Evet, zamanımız kalırsa daha ayrıntılıca gireceğiz buna.

Küba Devrimi'nin birinci yılına doğru bildiğimiz gibi, aynı şekilde, yani Arbenz'in yaptığı gibi geniş, köklü bir toprak reformuna girer Kübalı Devrimciler. Yani "**Tarih Beni Beraat Ettirecektir**" adlı ünlü savunmasında ortaya koyduğu Demok-

ratik Devrim programını hayata geçirmek ister ve de geçirir Fidel ve Che. İşte onun üzerine ekonomik ablukayı başlatır ABD. Anlar ki, karşısında amansız bir düşmanı ve Dünya Halklarının korkutulamaz, sindirilemez bir dostu var. Kendisi için böylesine bir düşman, dünya halkları için de aynı ölçüde önemli bir dost ortaya çıktı, oluştu. Ve işte o andan itibaren, Fidel, Che ve Raul hakkında ölüm kararı verir, ABD. Toplanırlar ve ölüm kararı verirler. Bunları yok etmeliyiz. Yoksa başımız çok ağır bunlardan, derler. Yani Che hakkındaki ölüm kararı, ABD Emperyalistleri tarafından 1960 yılında verilmiştir, yoldaşlar.

Guatemala'dan sürgün edilir, diğer bütün Latin Amerikalı yurtseverler, ilericiler, devrimciler gibi, Che de. Yeni faşist diktatörlüğün uşakları tarafından, ABD uşakları tarafından, trenlere doldurulur, sınır dışı edilir, devrimciler.

Che, Fidel'le tanışıyor

Oradan, birkaç Latin Amerika ülkesinde daha bulunduktan sonra, Meksika'ya geçer, Che. İşte tam da o yıllarda, Kübalı devrimciler, Fidel'in dostları, bir yerde hararetle bir şekilde, Fidel'in ve arkadaşlarının **Moncada Kışlası Baskını**'nı anlatırlar,

heyecanla. Che hiç bilmemektedir Fidel'in yaptığı işi, Moncado Kışlası Baskını'nı o zamana kadar. Yani ayrıntılı olarak bilmemektedir. Bu denli yiğitçe, cüretkârca, atılganca yapılan bir hareketin, doğru olabileceği konusunda kuşku taşımaktadır. Hatta bir ara şöyle düşünmekten kendini alamaz; “**Neden bir kovboy hikâyesi anlatmıyor bu insanlar?**” der. Yani biraz uçuk bulur Fidel'in Moncado Baskını'nı.

Porto Riko'daki Kübalı devrimcilerle tanışır ve oradan arkadaşlarımızın anlattığı gibi, Meksika'ya geçerler. Meksika'da, Kübalı genç devrimciler, Raul'la tanıştırlar Che'yi. Raul da, Fidel'le tanıştırır.

Yani bu denli gerçekleşemez bulduğu bir devrim anlayışına, Fidel'le birlikte bir gece oturup konuşurlar, sabaha kadar ve bir anda ikna olur, arkadaşlar. Bir gecede ikna olur.

Bu, Che'nin, gerçeğe karşı duyduğu açık yürekliliği, saygıyı, ilgiyi, arayışı ortaya koyduğu gibi, aynı zamanda Fidel'in, düşüncelerine olan inancını ve düşüncelerini savunmaktaki mantığı tutarlılığını ve yeteneğini ortaya koyar, yoldaşlar.

Ve birlikte, Küba'daki Batista Diktatörlüğüne karşı ikinci bir harekât başlatmaya karar verirler. Ve **Alberto Bayo**'nun, büyük kumandanın, gerilla kumandanının verdiği eğitime katılırlar birlikte. Ve o eğitim sonrasında, bildiğimiz gibi, **Granma**'yla, 82 Yoldaşla beraber Küba'ya açılırlar.

Her zulüm bir başkaldırıyı barındırır

Başhaydudun yaptığı alçaklıklar, insanlığa karşı işlediği suçlar, muhakkak ki büyük acılar verdi. Ama aynı zamanda bakın, Che'nin hayatında da nasıl dönüşümler yaşattı, arkadaşlar. Belki Guatemala'da faşist diktatörlüğü gerçekleştirmeseydi, Che, uzun yıllar bir hekim olarak, orada insanların dertlerine derman olmaya devam edecekti. Ve belki Fidel'le tanışmayacaktı hiç. Ama işte hayat diyalektik diye, bundan diyoruz, yoldaşlar. En büyük olumsuzluklar bile, bir taraflarında-içlerinde olumluluğu da barındırırlar. Başka türlü olmaz. Başka türlü gerçeklik olmaz...

İnsana en büyük acıyı veren nedir?..

Dostlarının, sevdiklerinin ölmesi, yoldaşlar... Hiçbir şey bundan daha büyük bir acı veremez... Kendisinin başına bir felaket gelince bunun verdiği acı bile bu kadar büyük olamaz. Ölümle yüzyüze geldiğinde duyulan acı bile bu kadar büyük olamaz. Yoldaşlarının, sevdiklerinin kaybıdır insana en büyük acıyı veren. Ama işte böylesine olumsuz bir şey bile, dünyadaki bir başka olumlu değişimi gerçekleştirir. Başka türlü olamazdı ki... İnsanlık başka türlü kendini yenileyerek sürdüremezdi. Yani böylesine acılar veren olaylar bile bir taraftan da, bu denli olumlu bir gelişimi yaratır, oluşturur, ortaya çıkarır.

Che'nin de dediği gibi, 1945 sonrası **“Hitler’in çizmelerini giymiş”** olanlar ABD Emperyalistleridir. ABD'nin bugünkü şefi de Bush şerefsizidir. Bu faşist alçağın, bu insanlık düşmanının, bu şerefsizin insanlara yaptığı bu zulüm, aynı zamanda halkların uyanışına da yol açacaktır. Ve ABD Emperyalistlerinin bir gün, el yüzüne çıkamaz olmalarına yol açacaktır.

Ernesto Gómez Yoldaş dedi ki; “Bu alçak, kendinden yana olanlara, kendi uşaklarına, hep özgürlük savaşçısı, der. Ama insanlığın dostu olanlara, kendi çakalca çıkarlarına, saldırılarına meydan okuyanlara, karşı çıkanlara da terörist, der.” dedi.

Bu sadece yoldaşlarımızın ya da bizler gibi komünistlerin iddiası değil, arkadaşlar. Soyut bir iddia değil bu. Bakın çok somut bir kanıt göstereceğim buna.

Al Vatan adlı bir Katar gazetesi yani bir Arap Emirliği'nde çıkan bir gazete:

“ABD aynayı kendine tutsun. Çeşitli ülkeleri düşman diye nitelerken, sadece kendi çıkarlarını baz alan ABD, sınıflandırmalarını herkese dayatma peşinde.” diyor.

Ve burada da, yazının ayrıntısında, aynı yoldaşlarımızın ortaya koyduğu doğru, haklı görüşleri ortaya koyuyor, arkadaşlar.

Ve, Che'nin boşuna ölmediğini ve Kübalı yoldaşlarımızın, 40 yıldan bu yana, sadece kendileri için direnmediklerini ortaya

koyar, bu Katar gazetesi. Der ki: “**Küba ve Venezuela model olabilir.**”

Okuyalım burayı:

“**Küba, Venezuela, Kuzey Kore ve Beyaz Rusya’ysa devlet kontrolü altında sosyalist-ekonomik bir yöntem yapılandırıyor. Bu durum, yabancı şirketlerin ulusal ekonomiyi yağmalamasına imkân vermiyor. Özellikle de başarısı artan, (Bakın, dikkat edin, arkadaşlar, özellikle de başarısı artan) Küba ve Venezuela deneyimleri (yani o bile takdir ediyor, arkadaşlar) diğer Latin Amerika ülkelerinde örnek alınacak bir model oluşturabilir. Bu modelden ilham almayı kararlaştıran Bolivya, Nikaragua ve Ekvador’da iktidara son olarak radikal isimler geldi. ABD’nin, Güney Afrika’da diğer düşman ülkeler safına geçmesinden korktuğu son örnek, Zimbabwe. Zimbabwe Devlet Başkanı Robert Mugabe ülkedeki beyaz azınlığın arazilerini, yerli nüfusa devredilmesi amacıyla devletleştirdi. Meşru olmayan Amerikan yönlendirmeleri nedeniyle dünya çapında gerginlikler artıyor. Bu yönlendirmeler değişmez ve yüce bir ilkedен değil, saldırgan eğilimler ve çifte standarda dayalı bir tutuma sahip değerlendirmelerden kaynaklanıyor.**”

Kimin saldırgan tutumu?

ABD’nin.

İşte demek ki, ABD’nin başhaydut olduğu konusundaki sözler, komünistlerin soyut iddiaları değildir. Bunlar, gerçeği dile getiren değerlendirmeler. İşte bir Katar gazetesi, aynı tespiti yapıyor...

Yine çok güncel bir haber var. Ona da değiniyor. Haber бүлtenlerimizin birinci ya da ikinci haberi olarak hep karşılaşıyoruz birkaç gündür. **Birmanya**’da, Budist rahiplerin önderliğindeki güya halk, askeri iktidara karşı gösteriler yapıyormuş. Ve haklıymış... Bakın ne diyor:

“**Birmanya’da askeri yönetim, Güney Amerika’daki muz cumhuriyetlerine benzeyen uşak bir rejim olsaydı halk ayaklanmasını bastırma çabalarında Amerika’dan güçlü**

destek alırdı. Zira bu gibi durumlarda insan hakları ilkesine ara veriliyor. Birmanya'daki askeri rejim, Marksist kimlikli ve sol eğilimli. Bu bağlamda Pazar Ekonomisi adı verilen kapitalist ideolojiyi devre dışı bırakan bir rejim. Bu noktadan hareketle, Washington'un lanetini hak ediyor.”

Yani devam ediyor, arkadaşlar...

Ne yazık ki bizim de şu anda çok ayrıntılı bilgimiz yok, Birmanya'daki iktidarın ve hareketin sınıfsal kimliği konusunda. Ama burada bahsedildiğine göre ve ABD'nin güdümündeki bizim gibi ülkelerde medya da bu muhalefet hareketini desteklediğine göre; büyük olasılıkla, iktidardaki rejim ABD karşıtı, yurtsever bir rejim, arkadaşlar.

Diğer taraftan aynı ülkenin yanı başında, **Pakistan'da Pervez Müşerref** uşağının yeniden devlet başkanlığına seçilmesi için seçimler olacak birkaç gün sonra.

Peki, buna gık diyor mu ABD ve diğer uşakları, arkadaşlar? Kaç yıldan beri askeri yönetimi sürdürüyor bu uşak? 6-7 yıldan beri değil mi, benim anımsadığım kadarıyla?

Ve hep ABD'nin desteğinde... Ondan hiç şikâyet yok bakın...

Yine aynı şekilde bizde de iki tane faşist diktatörlük gerçekleştirdi:

12 Mart ve 12 Eylül Faşist Diktatörlüklerini kim yaptı?

ABD... Bu açık... Artık kimse bunu inkâr edemiyor Türkiye'de. Tabii namuslu olmak kaydıyla...

Che'nin emperyalizme karşı savaş çağrısı kulaktan kulağa yayılmaya, silahları elden ele geçmeye devam ediyor

ABD Emperyalizminin emrindeki, uşağı olan medya, sözde bilim adamları, araştırmacılar, yazarçizerler ve hatta sanatçılar, politikacılar, o kadar alçak, insanlıktan çıkmış, insan onuru taşımaz insanlar ki, yoldaşlar...

Bugün Che'ye karşı çıkamıyorlar. Yani Che hakkında olum-

suz, Batı dillerinde pejoratif denen bir kavram kullanamıyorlar. Ama utanmadan, onu bile, yani Che gibi bir kahramanı, Küba'nın bir kahramanını bile Küba'ya karşı kullanmak istiyorlar. "Fidel"le aralarında sorun vardı, anlaşmazlık vardı, o yüzden Che gitti Bolivya'ya" gibi, alçakça, namussuzca, iğrenç yalanlar ortaya atıyorlar, demagojiler yapıyorlar. Hatta bunların bir kesimi, sözüm ona "Che Belgeselleri" diye, iğrenç yapımlar ortaya çıkarıyor.

Oysa yoldaşlar, Che'nin "**Veda Mektubu**"nu çoğu arkadaşımız okumuştur. Özellikle **Can Yücel**'in tercümesinden okumanızı salık veririm, arkadaşlar. Daha pek çok tercümesi yapıldı ama diğerleri, Che'nin, o halklara duyduğu sevgiyle atan yüreğini ve başhayduda karşı duyduğu kını, Fidel'e ve Kübalı yoldaşlara olan sevgisini, olanca sıcaklığıyla yani olduğu gibi ortaya koyamıyor.

O mektubun son paragrafında Che: "**Son saatimiz ayrı göklerin altında çalacaksa, bil ki son anımda bile seni düşüneceğim**" der, Fidel'e, arkadaşlar.

Bu denli bağlı...

Yine bu gördüğünüz incecik kitapçığın: "**İki Üç Daha Fazla Vietnam**" kitapçığının son iki paragrafını, okumak istiyorum. Aslında çok önemli tamamı... Hepimizin tekrar tekrar okuması gerekiyor, arkadaşlar. Bildiğimiz gibi, Che'nin katledilmeden birkaç ay önce, 1967 Nisan'ında **Üç Kıta Konferansı**'na, Havana'da toplanan Konferans'a gönderdiği son mesajdır bu. Ve Che'nin Dünya Halklarına son seslenişidir bu. Dünya Halklarına ve İşçi Sınıfı Devrimcilerine ulaştırdığı, son sesi bu, Che'nin. Bolivya'da gerilla savaşını sürdürürken gönderiyor bu mesajı Che. Genç arkadaşlarımız bilmeyebilir. Yani 1966 sonbaharında Bolivya'ya geçiyor ve gerillayı başlatıyor Che ve 1967'nin 8 Ekim'inde tutsak düşüyor, 9 Ekim'inde de katlediliyor. 11 ay, bir gerilla savaşını sürdürüyor Bolivya'da.

"Yerkürenin küçücük bir noktasında çağrıda bulunduğumuz görevi yerine getiren ve verebileceğimiz az şeyi,

hayatımızı, fedakârlığımızı, kavganın emrine sunan bize (düşünebiliyor musunuz; hayatımızı, fedakârlığımızı diyor, ve-rebileceğimiz az şey, diyor, arkadaşlar. Kavganın emrine sunan bize), **kanımızın suladığı ve artık bizim olan bir dünyada bu-günlerden birinde son nefesimizi vermek düşerse, o zaman eylemlerimizin etki alanını iyi ölçüp biçtiğimiz ve kendimizi büyük proleter ordunun elemanı olmaktan daha fazla bir şey saymadığımız, ama Küba Devrimi'nden ve onun büyük kumandanından (Fidel'den, arkadaşlar), dünyanın bu bölü-müne karşı gösterdiği tutumdan çıkan büyük dersten gurur duyduğumuz bilinmelidir.** (Ve bir aktarma yapıyor, bir cümle, Fidel'den:)

“İnsanlığın kaderi tehlikede bulunuyorsa bir insanın ya da bir halkın maruz kaldığı tehlikeler ya da fedakârlıklar ne ifade eder ki?” (Fidel'in sözü bu.)

“Eylemlerimizin (bu son paragrafı, arkadaşlar. Eylemlerimiz) her biri emperyalizme karşı bir savaş çağrısı ve insan soyunun en büyük düşmanı Kuzey Amerika Birleşik Devletleri'ne karşı...”

Düşünebiliyor musunuz, arkadaşlar, bakın; insan soyunun en büyük düşmanı Amerika Birleşik Devletleri emperyalistleri...

İşte biz de, 60 yıldan beri aynı şeyi söylüyoruz.

O bakımdan Kübalı yoldaşlarımızla, Che'yle yüreklerimiz aynı tempoda atmaktadır bizim. Birçok konuda... Daha örnekleyeceğim vaktimiz el verdiği ölçüde bunları.

Yani bunu söyleyemiyorsan devrimci değilsin. Che'yi, Fidel'i, Küba'yı anmaya hakkın yok! Dünyanın başhaydudu bu.

Yine bu mesajın önceki sayfalarında, insanlığın, devrimcilerin tümünden ayağa kalkarak, el ele vererek, “İki Üç, Daha Fazla Vietnam”lar yaratarak, bu başhayduda karşı dünyanın dört ikliminde, yedi bucağında savaşa girişmelerini önerir Che, yoldaşlar. Eğer bu birliği gerçekleştirebilirsek, der, teker teker ülkeler, mazlum ülkeler bu namussuzun boyunduruğundan kurtulacak. Ve ondan sonra bu hayvan, azgın bir hayvana benzeyen bu saldırgan, kendi inine, kendi ülke sınırları içine çekilmek zorunda

kalacak. Ve ondan sonra işini de, Amerikan Halkı ve Amerikan İşçi Sınıfı bitirecek, der.

“(…) Kuzey Amerika Birleşik Devletleri’ne karşı, halklara yayılan bir yoklama çağrısıdır.”

Yani benim tüm mücadelem ve şu anda Bolivya’da sürdürmekte olduğum savaş, bu alçağa karşı, dünya halklarına bir yoklama çağrısı, diyor, arkadaşlar. Yani böyle tanımlıyor savaşını Che. Hayatını verdiği savaşı...

“(…) Savaş çağrımız kulaktan kulağa yayılacaksa ve silahlarımız elden ele geçecekse, başka insanlar mitralyöz sesleri ve yeni savaş naraları arasında cenazelerimize ağıt yakacaksa, ölüm hoş geldi, safa geldi.”

ABD’nin “Umut Kaynak”ları

Bu, bugün neden önemli bu kadar, arkadaşlar?

Şundan; **Devrimci Memur Hareketi** diye, **Yürüyüş-HÖC** ideolojik çizgisinde bir hareket var. Ve bir sitesi var. O siteden indirdiğimiz bir yazı.

2005’te KESK’in Kongresi yapılıyor. Yani aşağı yukarı iki sene, iki buçuk sene önce, arkadaşlar. Ve Devrimci Memur Hareketi taraftarları tarafından bir önerge veriliyor. Ve reddediliyor bu önerge. O neymiş onu yazıyor:

“Reddedilen öneriler arasında, reddedilmesi en çarpıcı olanı, ABD ve AB Emperyalizmine karşı bir mücadele programı oluşturulması önerisiydi.”

KESK Kongresi’nde reddediliyor, arkadaşlar böyle bir öneri. Bunun neresi devrimci? Bu reddedenlerin, neresi demokrat, neresi yurtsever?

Bunlar AB-D uşağı.

Ve bunlara ne dedik biz, onlara yakışan en uygun isimle?

Sevrci Sahte Sol. Gerçek sol olma hakları yok bunların.

Nitekim bu sitenin sözcüleri de aynı şeyi söylüyorlar:

“Devrimciyim, demokratım, yurtseverim, emekten yanayım diyenin reddetmesinin düşünülemediği bu öneri, KESK kongresinde reddedildi. Bu öneriyi reddeden, başta Yurtsever Emek Hareketi Grubu olmak üzere tüm gruplar, memurlara ve tüm halka öneriyi reddedilerinin gerekçesini açıklamak durumundadırlar. Bu öneriyi reddeden Kürt Milliyetçiliği ile KESK yönetimini paylaşanlar da açıklamak durumundadır. ÖDP ne diyor bu konuda? EMEP ne diyor?” diye devam ediyor, arkadaşlar...

Şimdi ne yazık ki, bugün pek çok konuda, bu hareketin yandaşı olan, devrimcilik iddiasındaki Yürüyüş-HÖC Hareketi de, aynı çizgide. Gerçeklikte aynı çizgide...

Ve bunlarla beraber bize tavır alıyor.

Bu bizim için onur, bunların aldığı tavır.

ABD yandaşlarının bize aldığı tavır, bizi düşman ilan etmeleri bizim için onurdur, arkadaşlar!

Nerede tavır alıyor?

CIA ajanı olduğunu hiç kimsenin inkâr edemeyeceği, ABD’de yaşayan ve orada kendisine bir üniversite kürsüsü verilen **Taner Akçam**’ın ideolojik rehberliğinde yayın yapan AGOS Gazetesi’ni Kâbe edinen bir hareket, hiç gerçek anlamda solcu ya da devrimci olabilir mi?

Taner Akçam, aynı zamanda yazarları arasındadır da bu gazetenin.

Yine kimsenin, CIA’nın ya da Pentagon’un sesi olduğunu inkâr edemeyeceği **Yasemin Çongar**’ın yazarları arasında bulunduğu AGOS çizgisine omuz veren bir hareket, hiç devrimci olabilir mi?

ABD uşağı ve de yıllardan beri ABD’nin kucağında yaşayan **Fethullah Gülen**’in, **Zaman** Gazetesi’nin yazarlarının resmi yöneticilik yaptıkları AGOS Gazetesi’ni destekleyen bir hareket, devrimcilikten dem vurabilir mi?

Elbette olamaz!

O yüzden HÖC-Yürüyüş de bugün dümen kırmış, devrimci saflardan kopmuş ve Sevrci Sahte Sol diye adlandırdığımız güruhun arasına katılmıştır artık.

Ve ne diyor ABD Dışişleri yöneticileri, yetkilileri?

“**Umut kaynağımız**” diyor bunlar için, arkadaşlar, “umut kaynağımız”...

Bir devrimci için bundan büyük küfür, hakaret olur mu?

Ama bunlar tık demiyorlar.

ABD ne diyor bunlara?

“**Demokrasi güçleri**”...

Tipki diğer uşaklarına dediği gibi... Tayyipgiller’e, TÜSİAD’cılara, MÜSİAD’cılara, sanatçı, bilim adamı, bilmem neci geçinen başka türden alçaklara, satılmış medyaya ve dünyanın çeşitli ülkelerindeki faşist diktatörlüklere dediği gibi; “demokrasi güçleri”, diyor.

Bize ne diyor?

“**Şovenleşme belirtileri gösterenler**”, diyor.

Yaa...

Nasıl tasnif ediyor bakın ABD...

Bizim için onurdur bu. ABD’nin bu şekildeki tasnifi onurdur.

Onun düşmanı olmaktan daha büyük bir şeref yoktur bizim için bugün dünyada!

(Alkışlar...)

Diyorlar ki bu Sevrci Sahte Sol’un temsilcileri bize: “**ABD liyakat madalyalı Yaşar Büyükanıt’ın benzeri bunlar.**”

Bunlar demagojik suçlamalar, gerçeklikle hiçbir ilgisi olmayan zırvalamalar bunlar. İğrenç, pis suçlamalar bunlar.

Ama Yaşar Büyükanıt bunlardan namuslu.

Niye namuslu, arkadaşlar?

Girin Genelkurmayın sitesine, Genelkurmay Başkanı Yaşar

Büyükanıt'ı tanıtır. Özelliklerinden biri olarak, ABD'den aldığı liyakat madalyasını gösterir, sayar. ABD liyakat madalyalı, diye.

Peki, ABD tarafından “umut kaynağı” ilan edilmek ne?..

Bu ondan daha büyük, en azından onun kadar önemli bir madalya değil mi, arkadaşlar?

“Demokrasi güçleri” ilan edilmek ne? O da bir madalya değil mi? Siz bunu niye itiraf etmiyorsunuz? Eylemlerinizi yanındasınız, ama sözünüzle niye devrimcilik iddiasındasınız?..

Yok... Devrimcilik alanı boş değil. **1921'den bu yana biz, Devrimciliğin, İşçi Sınıfı Hareketinin, Marksist-Leninist Hareketin onuruyuz, şerefimiz, doğru hattımız!**

(Alkışlar...)

Hiç kimse bizi hattımızdan bir milim saptıramaz.

Geri adım attıramaz!

Bizi korkutamaz!

Bizi yıldırılmaz!

(Alkışlar...)

Hepimiz öleceğiz. Şöyle ya da böyle... Bunun ne önemi var?..

Önemli olan nedir?

Fidel diyor bunu:

“Önemli olan, sırtını düşmana dönük ölmemendir.”

Evet, hayatta önemli olan tek şey budur!

Yani yığıtçe savaşırken, çarpışırken ölmektir, arkadaşlar!

Düşmana sırt dönerek, gerileyerek, korkarak, sinerek ölmek değil!

İşte o, onuru kaybetmektir.

Biz Kübalı yoldaşları ve Che'yi çok iyi anlıyoruz. Fidel, Che mahallemizin insanı kadar yakın bize. Çünkü bizim de atalarımız dediler ki, biz daha küçük bir çocukken: “Oğlum, insan şerefi için yaşar. Şerefini koruyamadığın anda, bir solucansın sen. Bir

insan değilsin. Yaşamının beş paralık değeri yok. O yüzden asla ona zerre kadar olsun toz kondurmayacaksın.”

Ve bu yaşımıza kadar, biz de, yoldaşlarımız da, Önderimiz Kıvılcımlı da hep böyle yaşadık!

Bundan sonra da böyle savaşağız, böyle öleceğiz!

Bizi takip eden genç yoldaşlarımız da böyle savaşacak!

Devrimcilik, insanlık budur!

Che, sahici enternasyonalisttir

Arkadaşlarımızın da söylediğı gibi, Che'nin en büyük özelliklerinden biri, **Enternasyonalist** olmasıdır, yoldaşlar.

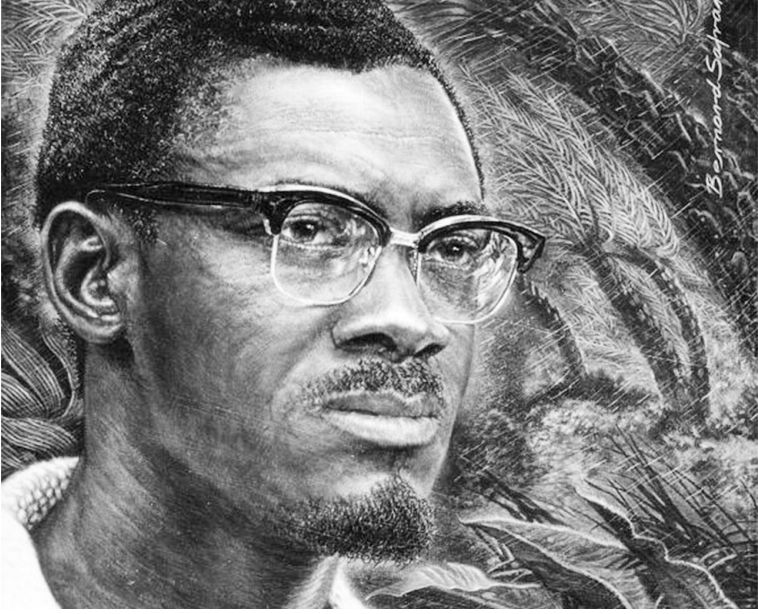
Bir defa, Latin Amerika ülkeleri arasındaki sınırları tanıımıyordu, Che. “Bunlar suni, sömürgecilerin icat ettikleri, çizdikleri sınırlardır. Bizlerin görevi bunları silmektir. Bunları tanıımıyoruz biz”, diyordu. Ve özel mücadelesi buna yönelikti. Geneldeyse önce başhaydut ABD'nin inine çekilmesine, sonrasında ise tüm dünyanın sosyalist bir aile olmasına yönelikti.

Yoldaşlarımızın da söylediğı gibi, **Kongo**'da yurtsever Başbakan **Lumumba**'yı, yine **Kasavubu** adındaki emperyalist uşağı devlet başkanına faşist bir darbeyle devirtip idam ettiriyor, CIA. İktidara da **Kasavubu**, **Çombe** ve **Mobutu** adlarındaki üçlü, emperyalist uçağı çeteyi getirir. Gördüğümüz gibi, Afrika'da da faşist diktatörlükler gerçekleştirdi, ABD. Che de söz ediyor ya, biraz önceki görüntülerde...

Yine Che ve Kübalı yoldaşları, faşist diktatörlüğe karşı Kongo Halkıyla birlikte savaşmak için Kongo'dadır. Ama Che'nin buradaki “**Anıları**”nı okuduğumuz zaman, buradaki yurtsever önderler hakkında düş kırıklığına uğradığını görürüz. Bunların yeterince fedakâr olmadıklarını söyler.

Cezayir Kurtuluş Savaşı liderlerinden **Ahmet bin Bella**, bu konuda şunları yazmıştı:

“Kongo-Brazzaville'e geldiğı zaman -birkaç kere geldi- emrine vermek istediğim özel uçağı kabul etmedi. Kara

Lumumba

Afrika'dan her dönüşünde onunla görüştüm, uzun uzun konuştuk, fikir alışverişinde bulunduk. Ve her seferinde kıtanın ünlü kültür zenginliğinden etkilenmiş olarak, ama konuk olduğu ülkelerin Marksist partilerinde görüş ve Marksizmi algılayış biçimleri nedeniyle, aradığını bulamamış olarak geri dönüyordu. Cabinda deneyimi, sonra, eski Stanleyville'de yaşadıklarıyla da birleşerek onu hayal kırıklığına uğratmıştı.”²

Afrika'daki antiemperyalist mücadelenin önderleri Che'ye göre yeterince fedakâr değillerdi. Bütün benlikleriyle kendilerini mücadeleye adanmış değillerdi. Bu yüzden de vermekte oldukları mücadelenin tüm yönlerini kavrayamıyorlardı. Tabii Marksizmi de...

² Jean Cormier, Che Guevara, s. 343.

Ve der ki bir yerde Che: **“Afrika halkları böyle önderlerin peşinden giderlerse daha çok acılar çekerler.”**

Çünkü Che için, devrim davası her şeyin önündeydi. Başka hiçbir şey düşünmezdi Che. Alberto Corda da öyle der, Che’yi tanıyan bütün dostları da öyle, der...

Küba Devrimi’nin zaferinden sonra, **Che, Sanayi Bakanı’dır.**

Sosyalist ekonominin ülkede örgütlenmesi işiyle sorumlu kılar kendini. Ve ABD’nin 60 yıl sömürgesi altında bulunan, harap edilmiş bir ülkeyi ve ekonomiyi düzeltmek, onarmak ve sosyalist bir anlayışla örgütlemek ister. Bu, büyük çabalar gerektirir tabii. Gördüğümüz gibi kendisi de nasıl çalışıyor. Ve bu işi sırasında, 35 saat aralıksız çalıştığı zamanlar olur Che’nin. 35 saat, arkadaşlar... Hiç aralık vermeden...

Böylesine fedakâr, kararlı, hırslı, davaya adanmış bir anlayış Che’ninki!

Ve yine bir yerde der ki: **“Evime öyle seyrek uğrayabiliyorum ki, çocuklarımı evimin yakınındaki nöbetçiler benden daha sık görüyorlar.”**

Yani her şey ikincildir Che için, arkadaşlar. Her zaman, her durumda **birincil olan, Devrim Davasıdır, Devrim Kavgasıdır Che için.**

Kübalı yoldaşları ve Küba Halkı da, Che’nin bu fedakârlığına, bu enerjisine, bu çalışkanlığına büyük hayranlık duyar. Hatta bazı şakalaşma ve kendilerince gevşeme, aylıklık yapma anlarında, birbirlerine şakalar yaparlar: “Hişt. Che geliyor!” diye korkuturlar şakadan birbirlerini. Ama Che’den de tabii ciddi anlamda çekinirler.

Neden?

Çünkü Che, en fedakâr şekilde kendisi çalışıyor. O konuda da örnek. Ama diğer yoldaşlarının ve Küba Halkının da öyle olmasını istiyor. Öyle olmasını bekliyor.

Sosyalizm davasına hayatımızı adamışsak, böyle yapmalıyız,

böyle çalışmalıyız, diyor Che.

Merkez Bankası Başkanı'dır Che, arkadaşlar.

Bakınız, ne kadar komplike ekonomik görevler alır. Bunu da başarıyla yerine getirir.

Ve Che, Küba Silahlı Kuvvetleri Başkomutanı'dır.

Yine ABD alçağının, büyük ölçüde Latin Amerikalı hainlerden ve CIA ajanlarından derlediği, eğittiği ve Küba'ya bir çıkarma gemisiyle gönderdiği, kendi uçakları, helikopterleri ve savaş gemilerinin korumasında 1200 kişilik alçaklar ordusunu, **Domuzlar Körfezi'ndeki Playa Giron** denen yerde, 72 saat içinde derdest eder.

Tabî, hain korkak olur! Birkaçı öldürülünce, öbürleri hemen teslim olurlar. 72 saat içinde, CIA'nın aylarca eğittiği bu alçakları enterne eder, işlerini bitirir. Bu denli yiğit bir savaşı ve komutandır Che.

Gerilla Komutanı Che'nin kişilik özellikleri

Gelelim **Bolivya**'ya yoldaşlar, Che'nin buradaki savaşına...

Che'nin, o zaman dünyanın en ünlü, en saygı değer gerilla komutanı olduğu, tüm askeri uzmanlar tarafından kabul edilen bir gerçektir.

Bir keresinde ben de tanık oldum buna:

Yıl 1970. **Kütahya-Gediz Depremi**. Biz Dev-Genç olarak, iki otobüsle, Edebiyat Fakültesi, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi ağırlıklı, benim yönetimimde diyeyim, izin verin kendimden söz etmeme, depremzedelere yardım etmeye gittik. Tabî askeri birlikler de gelmişler, yardım ediyorlar. Hava indirmeci, paraşütçü askerler var ön planda. Bizim çadırlarımızı da onların yanına kurdurdu deprem yönetimi. Sohbet ediyoruz, konuşuyoruz. Tabî biz Dev-Genç yakalıklarımızla, pazıbentlerimizle açığız, arkadaşlar. Sosyalizmi tartışıyoruz. Askeri birliğin komutanı da, bugün gibi hatırımdadır, Halit Yarbay diye bir komutandı. 1970. Tabî Che'nin katledilişinin daha anıları canlı, arkadaşlar.

Che'den söz ettik. Kendisi de bir gerillacı subay... Aynı şeyi söyledi: **“Che, General Giap ve Mao, dünyanın en büyük gerilla komutanlarıdır”**, dedi.

Yani böylesine ünlü, saygıdeğer bir komutan ama 20 yaşındaki, daha gerillaya yeni katılmış bir insanla birlikte dönüşümlü olarak ve aynı saat çalışmak kaydıyla siper kazanıyor, arkadaşlar. Ve askeri mühimmatın, gıdanın taşınmasına, gizlenmesine, değişik bölgelere gizlenmesine, bizzat katılıyor. Aynı oranda...

Yani ben böylesine ünlü bir komutanım, bunları yapmak bana düşmez, demiyor. Üstelik de o zamanlar genç de değil: 38 yaşında, 38'inci yaşının içinde, arkadaşlar. 38'inci yaşını yaşıyor ya da. Böyle olmasına rağmen... Ve katledilişinden sonra gerillayı sürdüren savaşçılarından **İnti Peredo**'nun da söylediği gibi; **“Güçlü ve sağlıklı bir insan değil”** Che.

Bildiğimiz gibi iki yaşında ilk astım krizini geçiriyor. Ve ondan sonra hep astımla başı derttedir. Bolivya dağlarında da, geyik eti yiyor; astım krizine yakalanıyor, portakal yiyor; astım krizine yakalanıyor... Bazen vücudu bu tür yiyeceklere öyle tepki veriyor ki, sindirim sistemi de tümüyle altüst oluyor. Ve gerillalar Che'yi bir hamakta, belli bir süre taşımak durumunda kalıyorlar. Yani adım atamayacak kadar halsizleşiyor bazı durumlarda. Ama buna rağmen, diğer gerillalarla, aynı fiziksel enerjiyi, aktiviteyi ortaya koyabiliyor, arkadaşlar.

Yani “ben komutanım, yaşça da hepinizden büyüğüm, üstelik de sağlıklı değilim. Bunlardan dolayı, beni muaf tutun bu işlerden.” demiyor. Asla böyle bir anlayışı yok, Che düşünemez bile... Kabul etmek bir yana, düşünemez!

Yani böyle bir insan Che!

Demek ki, yiğit, fedakâr ve kararlı... Güvenli... Özgüven tam... Her zaman tam...

Hani “ben şunu acaba yapabilir miyim?..”

Böyle bir soru, Che'nin aklına, ömründe hiçbir zaman gelmemiştir. Böyle bir insan Che.

Inti

Kahraman Gerilla Che Bolıvya’da

İşte ABD Emperyalizmi, Sosyalizmin Küba’daki başarısından, Küba Devrimi’nin zaferinden, Küba’daki sosyalist ekonominin örgütlenmesinden ve bu alçağa karşı meydan okumasından, Latin Amerika Halklarına çok olumlu örnek oluşturmasından, olağanüstü korkuya kapılmıştır. Ve adım adım, dünyanın her yerinde Che’yi izlemektedir.

“**CIA Che’ye Karşı**” adını taşıyan bu kitapta, bir Giriş var ya da ne diyelim, bir Önsözü var, **Philip Agee**’nin.

Philip Agee, çoğu arkadaşımızın bildiği gibi, nedamet getiren bir eski CIA ajanıdır. “**CIA Günlüğü**” diye bir de iki ciltlik kitabı var, CIA’nın yaptığı alçakça, insanlık dışı planları, operasyonları anlatan... Yani CIA’da yaptığı pis işleri, iğrenç işleri anlatan bir kitabı var. Burada da anlatıyor. Che’nin, 1965’lerden itibaren, CIA’nın nasıl gözetiminde olduğunu ve dünyanın dört bucağında ısrarla Che’yi nasıl aradığından söz ediyor Philip Agee.

Acaba nerede Che?

Değişik söylentiler geliyor. Bir kısmı, yanlış astım ilaçları kullandı; Sovyetler Birliği’nde uzun süreli bir tedavide, diyor. CIA’ya gelen bilgilerin bir kısmında ise, Küba’da olduğu söyleniyor. Yani, olasılıkları tartışıyor CIA. Bir kısmı diyor ki, bir Latin Amerika ülkesinde. Bir kısmı, Afrika’nın bir yerlerinde... Yani bu değişik olasılıkları yahut da gelen bilgileri araştırıyor CIA. F. Agee’nin kendisi de o zaman Meksika’daki CIA biriminde görevli. Nasıl ısrarla aradıklarını anlatır burada.

Che’nin **Bolivya**’daki savaşının başlangıcına yakın bir aşamasında, 3 gerilla, **Barrientos** faşist yönetiminin eline geçer. Onların üçünü de konuşturur, faşist işkenceciler. Ve onlardan Che’nin, Bolıvya’nın **Santa Cruz** ve **Camiri** bölgesini merkez alan gerilla hareketini başlattığını, sürdürdüğünü öğrenirler. Che’nin nerede olduğu ve ne yaptığı o zaman netleşir. Ve onun üzerine, Pentagon’un, CIA’nın bütün üst düzey birimleri harekete geçer.

Ve ilk çarpışmalar da başlar. İlk çarpışmalarda Barrientos'un birlikleri bozguna uğrar. Büyük kayıplar verir.

Hemen Pentagon'la işbirliğine girerler ve askeri uzmanlar, CIA uzmanları, Vietnam'da alçakça işlerde iyice deneyim kazanmış olan cellâtlar, Bolivya'ya akın ederler. Onlardan biri de işte **Felix Ramos Rodriguez**'dir. Ve Barrientos'un 4.800 kişilik bir ordusunu, özel eğitime alırlar. Onlara **R-2 Askerleri** denen, özel, gerillaya karşı savaşmak üzere eğitilen askerlere verilen bir eğitim verirler. Ayrıca napalm da dâhil olmak üzere, askeri uçaklarla, helikopterlerle desteklerler bu 4.800 kişilik kuvveti. Ve Che'nin, 53 kişilik gerilla birliğinin peşine düşürürler.

Orantısızlığa dikkatinizi çekerim: Bir yanda 53 gerilla, diğer yanda faşist devletin 4.800 kişilik askeri gücü...

Ayrıca, Bolivya'nın, başta başkent La Paz olmak üzere, tüm önemli merkezlerini abluka altına alır CIA ve ABD, Barrientos'la beraber, işbirliği halinde. Onun askeriyle, polisiyle beraber. Tüm giriş çıkışları, tüm kampları, tüm avcılık birimlerini, tüm otelleri; yani gelip gidenleri, buralara uğrayanları, hepsini gözetim altına alır ve terörize eder. İşçi sendikaları başta olmak üzere, tüm halk örgütlerini terörize eder. Yani bütün amacı, gerillaya bir sempati doğmasını, gerillaya katılımlar olmasını...

Ne yazık ki, bu alçakça planlarında ve işinde başarılı olur, ABD. 11 aylık sürede gerillaya katılımlar olmaz. Hemen hiç olmaz. Ve Che'nin küçük gerilla birliği, her çarpışmada bir iki kayıp vererek gittikçe küçülür; tabii küçüldüğü için de giderek etkisi azalır. Ve en son, 8 Ekim 1967'de, **Yuro Geçidi**'nde, (1500 metre uzunluğunda, 60 metre eninde sarp bir geçittir burası. Tabanından iki üç metre çapında, küçük bir nehir akar. Ama sarp yamaçları vardır her iki tarafında. İşte o boğazda, Yuro Boğazı'nda) bu 4.800 kişiden oluşan askeri gücün 2.000 kişisi, Che'nin gerilla birliğini kuşatır. 17 kişidirler, Che ve arkadaşları. Che buna rağmen soğukkanlılığını asla yitirmez. **İnti** anlatır "**Anıları**"nda. (İnti de katledilir, bildiğimiz gibi, daha sonra. Che'den sonra gerillayı sürdürür İnti. Ondan sonra da komutayı kardeşi **Şato**

Peredo alır. Kızılderili kökenli Bolivyalı devrimcilerdir bunlar. O da katledilir. O da şehit olur.) Yani Che soğukkanlılığını hiç kaybetmez. Ve savaş planını hazırlar soğukkanlı bir şekilde. Ve çıkış olasılıklarını, yani kuşatmadan kurtuluş olasılıklarını tartışır. Ve somut planı ortaya koyarlar. Saat 13.00'a doğru çarpışma başlar. Ve yoğun bir direniş gösterir Che'nin gerilla birliği. Yiğitçe karşı koyarlar. Askeri birlikler geriler. Şaşırırlar. Böylesi bir direniş beklemiyorlardır. İki kayıp, pek çok da yaralı verirler, CIA'nın güdümündeki faşist birlikler.

Ama karşıda her türlü askeri mühimmata, askeri araç gerece sahip bir birlik var... Bu tarafta 17 kişilik ve sınırlı mermiye ve sadece piyade tüfeğiyle, tabancalara sahip, birkaç el bombasına sahip bir gerilla birliği var... Baş etmek kolay değil ve hemen mümkün değil...

Öğleden sonra Che, bir çıkış yolu bulmak, boğazdan çıkıp kuşatmayı yarmak için zirveye çıkar. Ama ne yazık ki, karşısında askerleri bulur, faşist, CIA güdümündeki askerleri...

“Askerler derhal ateş açıyor ve Che sağ baldırından vuruluyor. Silahına davranıyor, ama M-1 karabinası birden delip geçen bir kurşunla kullanılmaz hale geliyor. Tabancasını çekiyor ve hiç mermi olmadığını görüyor. Silah olarak artık sadece Solingen bıçağı var.”³

Ve yaralı olarak düşer Che. Askerler, tarayıp yok etmek istediklerinde ise **Gerilla Willy**, hemen Che'nin önüne geçer; **“O komutan Guevara'dır, O'na saygılı olmak zorundasınız.”**, der.

Bu da yiğit bir gerilla...

Onun üzerine şaşırırlar. İnanamazlar bir türlü. Ve üst düzey, daha büyük komutanlara, üst düzeydeki komutanlara haber gider ve Che'yi tutsak alırlar.

Biri ağır yaralı olmak üzere, 3 gerillayı da Che'yle birlikte

³ Jean Cormier, Che Guevara, s. 403-404.

tutsak alırlar. Ölü gerillalar da vardır. Che, ancak koltuğuna girilerek yürüyebilmektedir. Ve **La Higuerras**, yani **İncir Ağaçları** adını taşıyan küçük Bolivya köyüne getirirler, Che ve 3 yoldaşını.

O köyün küçük, Che'nin deyişiyle, **“Küba’da hayvan ahır olarak bile kullanılmayacak derecede ilkel”** olan okuluna getirilir. Okulun iyi kalpli, genç, henüz mesleğine yeni başlamış bayan öğretmeni **Julia Cortez** de 9 Ekim sabahı ilkokula gelir. Che'nin tutsak olarak geceyi geçirdiği yer onun sınıfıdır. Karşılaştıklarında: **“Buralarda, halkın çocuklarına nasıl eğitim verebiliyorsunuz?”** der, Che.

Ve çok etkilenir öğretmen Che'den. Hâlbuki o güne kadar, CIA'nın ve faşist devletin propagandası nedeniyle; **“Che’yi bir canavar olarak tahayyül ediyordum. Ama onun gözlerindeki sevgiyi, dikkati, ilgiyi görünce, ona hayran olmaktan kendimi alamadım.”** der.

Che, arı İspanyolca konuşur. Dilin gramer yapısına, kelime, deyim, atasözü hazinesine hâkimdir, diğer inceliklerine ve söyleyiş güzelliğine sahiptir. Yazı tahtasında bulunan, işlenmiş derslerle ilgili yazıları okur. Che, öğretmenin bir yazım yanlışını da gösterir, düzeltir...

Yani Che, ölüme giderken bile böylesine insancıldır, halk çocuklarını düşünür. Kendi canının derdine düşmez. Ve böylesine soğukkanlı, böylesine halkı düşünen, insanlığı düşünen bir yüreğe, bir vicdana, bir ruha sahiptir, arkadaşlar.

Ve başında değişimli olarak nöbet tutulmaktadır. Gece nöbetinde 22 yaşındaki bir genç astsubay olan **Mario Eduardo Huerta Lorenzetti** ile uzun uzun konuşurlar. Onu da etkiler. Ve o da Che'ye hayran olur. Ve Che'nin, kaçması için kendisine yardımcı olması önerisini kabul eder. Che'nin kaçmasına yardım edecektir. Bu genç astsubay, dışarıda daha geniş bir çember oluşturan askeri birliğin yetkili nöbetçisiyle bu konuyu konuşur. Çünkü Che'nin kurtulabilmesi için onun da yardımcı olması gerekmektedir. O ise **“Sen ne yapıyorsun, hepimizi öldürürler böyle bir**

şey olursa” diye korkutur; bu genç, iyi kalpli astsubayı. Cesaret edemez.

Ertesi sabah kendisini sorgulamak isteyen, CIA ajanı, Kübalı hain Felix Ramos Rodriguez’e, Che, **“Ben bir hainle asla konuşmam!”** demiştir.

Bunun üzerine Che’ye hakaret etmeye kalkışan alçak, hain F. R. Rodriguez’i, aynı genç astsubay M. E. H. **Lorenzetti** paylar. **“Che’ye saygılı davranmak zorundasın. O bir kahramandır. O, vatani ve Küba Halkı için, Latin Amerika Halkı için savaşmıştır.”**, diyerek Che’yi korur.

Ve buradaki yazarların anlatımına göre, alçağı itekleyerek yere düşürür.

Bu ajan da; **“Bunun hesabını vereceksin, vahşi Kızılderili salak, Bolivyalı köpek!”** diyerek, tehdit eder o genç astsubayı.

Namuslu genç astsubay, bunun üzerine CIA ajanına saldırarak, ona yumruğunu geçirmek ister. Fakat orada bulunan Barrientos’un Albayı **Andres Selich** araya girerek buna engel olur.

ABD, pis işlerinde hainleri kullanmayı sever

Bu Felix Ramos Rodriguez, Che’nin bizzat infazında da bulunur. Daha önce Vietnam’da kasaplık yapmıştır. Vietnam Halkına karşı işkencelerde bulunmuş, katliamlarda bulunmuştur. İran’da kullanmıştır, aynı ajanı CIA. Küba’ya karşı saldırgan eylemlerde kullanmıştır... Ve şimdi de Bolivya’da kullanmıştır. Ondan sonra Nikaragua’da kullanır... Şili’de kullanır... Latin Amerika’daki daha onlarca faşist diktatörlükte kullanır...

Her türlü alçaklık vardır bunda. Silah kaçakçılığında da defalarca yargılanır, Latin Amerika ülkelerinde. Tabii CIA tarafından beraat ettirilir her seferinde de, çok somut kanıtlar olmasına rağmen.

(Adys Cupull ve Froilan Gonzalez’in **“CIA Che’ye Karşı”** adlı kitaplarını göstererek, y.n.) İşte böyle bir alçağın, **Baba Bush**’la beraber fotoğrafları var, bu kitapta. George Bush, Fe-

lix Rodriguez'i kabul ediyor. İşte birlikte oturuyorlar burada. Tabii uzaktaki arkadaşlarımız göremezler. Yine burada, bu baba Bush'un, yani şu andaki alçağın babasının, Felix Rodriguez'e bizzat kendi el yazısıyla yazdığı, yılsonu dilekleri var. Ve yine bu alçağı, son olarak Miami'deki evinde gösteren bir fotoğraf var. İşte bu fotoğrafta da alçaklıklarının müzesi haline getirmiş olduğu evinde, öldürdüğü gerillalardan gasp ettiği eşyalarla süslediği evinde görülmektedir bu şerefsiz.

Yani ABD, böylesine namussuz bir emperyalist haydut, arkadaşlar. İnsanlığın başbelası yani, başdüşmanı. İnsan soyunun, Che'nin deyimiyle, başdüşmanı günümüzde.

Che'nin katili ABD'dir, CIA'dır

Daha önce de söylediğimiz gibi, katliam emri bizzat Pentagon tarafından verilir. Hatta, **Barrientos**, bir anda cesaret edemez bu emri uygulamaya. **“Che gibi ünlü, saygın bir insanı infaz etmek, yargısız infaza uğratmak, beni vebal altında bırakır, sonra bunun hesabını nasıl veririm?”** korkusuna kapılır.

Ama CIA yazdığı uzun mesajda, emirde (burada aktarıyor, arkadaşlar) ikna eder Barrientos'u:

Der ki CIA:

“Che'yi hapsedersen başın belaya girer. Onun devamcısı olan gerillalar, onu kurtarmak için eylemlerde bulunurlar. Halk onun peşine düşer. Dünyanın bütün ülkelerinde Che'yi savunan ve sana karşı tepki ortaya koyan eylemler ortaya çıkar. Bunun altında kalırsın. Ama öldürürsen unutulur gider...”

Yani **Che'nin katili ABD'dir, CIA'dır**, arkadaşlar!

Belirtmeden geçmeyelim: Che'yle birlikte sağlam olarak tutsak alınan 2 yoldaşını da, Che'nin infazından hemen önce, katleder, Barrientos'un cellâtları. Tabii CIA'dan aldıkları emir üzerine...

Katliam sonrasında ABD Emperyalistleri, uşakları olan Bar-

rientos ve ekibini kutlarlar:

“Bolivya Hükümeti ise, Amerika Birleşik Devletleri’nden övgü ve kutlama dolu mesajlar aldı. Amerikalı senatör Howard Baker bir konuşmasında, ABD’nin teşekkürlerini resmen ve açıktan açığa sundu. Olayların ABD için büyük önem taşıdığını bildirdi ve Bolivya’ya yardım adı altında gönderilen 460,6 milyon doların, ABD’ye kazandırılan zafer için aslında çok ucuz bir fiyat olduğunu, çünkü Vietnam Savaşı’nda bir haftada bu kadar masraf yapıldığını da sözlerine ekledi.”⁴

Bu paragraf da gerçek katilin kim olduğunu çok açık bir şekilde, işte böyle ortaya koymaktadır.

Kıvılcımlı Usta, Küba Devrimi’ni başından beri doğru tahlil etmiştir

Che’nin henüz hayatta olduğu 1967 yazında (biz o güz, 1967 güzünde İstanbul’a üniversite öğrencisi olarak gittik, yani biz henüz Sosyalist Harekete girmemiştik.) Usta’mız, çıkarmakta olduğu **Sosyalist Gazetesi’nde; “Küba’nın ve Che’nin, dünyada en doğru sosyalist hattı, en kararlı ve en yiğitçe izlediklerini”** söyler, ortaya koyar, yazar.

Ve yazının başlığı: **“Küba Feleğe Meydan Okuyor”**dur.

(Alkışlar...)

Yani Küba, tüm emperyalist haydutlara meydan okuyor, der, Usta’mız.

Ve orada ÇKP yönetimini de, Sovyetler Birliği’ni de; Küba’ya ve Che’ye yeterince sahip çıkmadıkları ve destek olmadıkları için eleştirir.

O zaman Kruşçef vardı Sovyetler’in başında. Açıkça, ad vererek eleştirir Kruşçef’i.

Yani biz, tam 40 yıldan bu yana, Küba’yla ve Che’yle her

⁴ Adys Cupull-Froilan Gonzalez, CIA Che’ye Karşı, s. 150.

konuda hemfikiriz, arkadaşlar.

O zaman Türkiye Solunun büyük bölümü, TİP (Türkiye İşçi Partisi) içindedir.

Mihri Belli'nin MDD (Milli Demokratik Devrim) çizgisi, yeni yeni oluşmaya başlamıştır.

Ondan sonra da bildiğimiz gibi, Türk Solunun bir kısmı SBKP (Sovyetler Birliği Komünist Partisi) çizgisine, bir kısmı da ÇKP (Çin Komünist Partisi) çizgisine, daha sonra kimileri de AEP (Arnavutluk Emek Partisi) çizgisine dek savrulup gidecektir...

Kendi akıyla, kendi başıyla düşünen devrimci hareket, yalnız biz kaldık, arkadaşlar. Ve Marksist-Leninist teoriyi Lenin'in de önerdiği gibi, kendi ülkemizin orijinalitesine uygulayan yalnız biz olduk.

Kübalı Yoldaşlarla

Marksizm-Leninizmin meselelerinde de hemfikiriz

Che ve Kübalı yoldaşlarımızla, devrimci hareketin önemli pek çok konusunda, hep hemfikir olduk.

Mesela **Mao** konusunda, biz dedik ki: Mao 1963'e kadar çok doğru bir hat izlemiştir. Büyük bir devrim yapmıştır, büyük bir devrimcidir. Ama 1963'ten sonra sapmıştır. Savrulmuştur. Yanlış bir hatta girmiştir.

Che de aynı şeyi söyler, yoldaşlar, aynı satırları yazar burada. Ve Fidel de aynı şeyi söyler. Devrimin 18'inci yılında... Yani kaç yılında oluyor?

1 Ocak 1959'da devrim gerçekleştiğine göre, 1977'de; CIA'nın (güdümündeki Amerikan ABC televizyonunun muhabiri görünümündeki) bir kadın ajanı, Barbara Walters, Fidel'le söyleşi yapmak üzere Küba'ya gelir. Ve pek çok konuyu sorduğu gibi bu konuyu da sorar. Ve Fidel aynı şeyi söyler Mao hakkında.

Stalin hakkında biz diyoruz ki, Stalin, Lenin'in en iyi öğrencisiydi. Lenin'i en iyi anlayan öğrenciydi. Hep bunu söyledik biz. Ama sonra, kişi tapıncına yöneldi. Kitlelerden koptu. Hoyrat

davrandı yoldaşlarına karşı. Ve o yüzden Partide ve yakın çevresinde sağlıklı insanlar yetişmedi. Ya da sağlıklı olanlar, onurlu olanlar uzaklaştı. Ezdi yakın çevresindeki yoldaşları. E, onurlu bir insan ezilmeyi kabul etmez tabii.

Ne yapar?

Ya karşı çıkar, tezini yüreklice savunur, bedelini ödemeyi göze alır. Ya da göze alamaz, buna yüreği yetmez; uzaklaşır, köşesine çekilir.

Ve Kruşçef gibi onursuzlara kalır meydan. Böyleleri sarar Stalin'in yakın çevresini. Tabii İkinci Emperyalist Evren Savaşı'nın yol açtığı kayıplar da çok önemlidir burada. Hemen hemen tüm fedakâr, yiğit devrimci önderleri yok etti bu savaş. Yirmi milyon insanını kaybetti bildiğimiz gibi Sovyetler bu savaşta, bu emperyalist paylaşım savaşında.

Stalin hakkında, Fidel de aynı şeyi söyler, yine Barbara Walter'la yaptığı söyleşide. Okuyunca görürsünüz.

Mustafa Kemal, Burjuva Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın Önderidir-Başkomutanıdır

Türkiye'nin özgün konularına gelelim isterseniz biraz da, arkadaşlar. Bugünlerde de hararetle tartışılan konuya... **Mustafa Kemal'in izlediği hattın** ne olduğu konusuna...

Biz baştan beri diyoruz ki, Mustafa Kemal, burjuvazinin önderlik ettiği, Antiemperyalist Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın Önderidir, Başkomutanıdır.

Uluslararası işgalci, yağmacı, Türkiye'yi parçalamak, yok etmek isteyen emperyalist işgalcilere karşı, bir Ulusal Kurtuluş Savaşı vermiştir ve zafere ulaşmıştır.

Ama biz diyoruz ki, bu hareketin sınıfsal niteliği burjuvadır. Yani 1919-1923 Ulusal Kurtuluş Savaşı, burjuva niteliği taşıyan bir Antiemperyalist Kurtuluş Savaşı'dır. Biz hep bunu söylüyoruz, arkadaşlar.

Lenin de aynı tespiti yapıyor. Defalarca yazdık.

Ve Fidel de aynı şeyi söylüyor, arkadaşlar.

Örnekleyelim yahut kanıtlayalım. 15 Mart 1997 tarihli **Yeni Yüzyıl** gazetesinde, (bildiğimiz gibi o günlerde, **Fidel**, **Habitat Toplantısı** için konuşmacı olarak seçilmişti ve Türkiye’deydi, İstanbul’daydı, yoldaşlar.) **Jale Özgentürk** bir söyleşi yapar Fidel’le, İstanbul’da.

Fidel, Mustafa Kemal’i kastederek:

“Onun yaptıklarını ben başaramazdım. Asıl devrimci Atatürk.” diyor ve şöyle devam ediyor: **“Bu kadar büyük bir devrim yaptım, ama Atatürk’ün yaptıklarını başaramazdım.”**

Geçenlerde ölen, fırlıdak burjuva politikacısı **Yıldırım Aktuna** da bakanken Küba’ya gidip ziyaret etmişti Fidel’i. Fidel ona da aynı şeyleri söyler. O da aktarmış arkadaşlar. Aktuna aktarıyor:

“Fidel, Atatürk’ün tüm yaşamını iyi bildiğini ve onun için Atatürk’ün büyük bir asker, dönemin en önemli liderlerinden biri olduğunu ifade etti, ardından ise Küba’da bu kadar büyük bir devrim yaptım, ama Atatürk’ün Türkiye’de yaptıklarını başaramadım, dedi.”

Türkiye dışında, Mustafa Kemal’in yalnızca bir ülkede heykeli vardır, arkadaşlar.

Nerede?

Dinleyiciler: Küba’da.

Nurullah Ankut: Küba’da, Havana’da, arkadaşlar.

(Alkışlar...)

Şimdi, **Dursun Özden** diye, namuslu bir şairimiz ve hikâyecimiz var. **“Bizim Fidel’in Öyküsü”** adıyla Türkiye’deki Fidel’lerle ilgili bir hikâye yazıyor. Fidel adlı Türklerle ilgili bir hikâye yani. Ve bu hikâyeye, ödül veriliyor, Latin Amerika’daki Küba dostlarının oluşturduğu bir edebiyatçılar derneği tarafın-

dan. Ve ödülünü alması için Küba'ya davet edildi, Dursun Özden. Fidel'le görüştü tabii orada. Aynı zamanda Küba Halkıyla da söyleşiler yaptı. Bu kitapta o gezisini anlatıyor. **“Küba Uzak Değil”**, kitabın adı da... Okumanızı salık veririm yine.

Küba'daki gezisinde, Küba Halkından biriyle yaptığı söyleşiyi aktarıyor burada. Onu okuyuvereyim kısaca:

“Atatürk'ün büstünün çevresinde, demir parmaklıktan içeri girerek kuru otları temizlerken, yaşlı bir zenci bayan dürterek, oradan çıkmamı işaret etti. O benim işim, sen de kimsin dercesine uyardı beni. Bu büst kimin diye sordüğümde, gülerken ve bir taraftan temizlik işine devam ederek konuşan bayan Lerya; ‘Türkiye'nin devrimci önderi, ülkesinde emperyalizme karşı bağımsızlık savaşını kazanan Mustafa Kemal. Küba'nın Jose Marti'si gibi bir ulusal kahraman’ diyerek, büstün üstündeki pirinç tabelada yazan İspanyolca doğum ve ölüm tarihlerini ve büstün dikiliş tarihini gösterdi.”

Dikkatinizi çekti mi arkadaşlar?

Kübalı yaşlı bir siyahî bayan diyor ki: “Türkiye'nin Jose Marti'sidir Mustafa Kemal. Ya da Jose Marti benzeri bir ulusal önderidir.”

Ne kadar da doğru bir tanımlamadır bu.

Biz de diyoruz ki, Kübalı devrimci yoldaşlarımız için Jose Marti neyse, bizim için de Mustafa Kemal odur.

(Alkışlar...)

Fidel diyor ki; **“Devrimimizin öncüsü Jose Marti'dir.”**

Bildiğimiz gibi, 1892'de kurduğu Küba Devrimci Partisi'yle 1895'te İspanyol sömürgecilerine karşı bir savaş başlattı Jose Marti. Ve bir savaş meydanında yiğitçe çarpışırken, alınından vurularak şehit düştü. Yani alınından... sırtından değil! Yiğitçe çarpışırken vuruldu, düştü.

Devrimimizin başlatıcısı Jose Marti'dir, diyor Fidel.

Dursun Özden, geçen yıllarda Kitap Fuarı'na katılmak için Türkiye'ye (İstanbul'a) gelen Küba Devrimi'nin fotoğrafçısı Alberto Corda'yla da bir söyleşi yapar. Bu söyleşiden de konumuz- la ilgili kısa bir bölümü okumak istiyorum:

“Dursun Özden: Kastro ve Mustafa Kemal'in kaderle- rinde benzerlik var mı?

“Alberto Corda: Zaman farklarını düşünmezseniz, Kast- ro ile Atatürk arasında ortak benzerlikler var. Elbette bir- birlerinden habersiz, ama ortak paydaları antiemperyalist bir savaşın aynı yöntemlerle savaşan liderleriydi. Dünyada ender zaman ve yerlerde bulunur böylesi insanlar.

“Dursun Özden: Türkiye Ulusal Kurtuluş Savaşı ile Küba Devrimi'nin ortak paydası nedir?

“Alberto Corda: Örneğin: Mustafa Kemal, 1919 yılın- da Bandırma Gemisi'yle Samsun'a çıktı. Anadolu'yu kur- tarmak için. 1959 yılında da Granma Gemisi'yle Küba'ya çıkan Che, Fidel ve arkadaşlarının da amacı aynıydı. Düş- manlardan ülkelerini kurtarmak içindi.”⁵

Gördüğümüz gibi, sadece Fidel değil, Küba'nın değişik statü- deki iki insanı da Mustafa Kemal hakkında bizimle aynı düşün- cededir. Bu insanlar, binlerce kilometre öteden Ulusal Kurtuluş Savaşı'mızın özelliğini, görüp kavrayabiliyorlar. Fakat acıdır ki, Sevrci Sahte Sol dediğimiz insanların pek çoğu bunu ne görebil- yiyor, ne de kavrayabiliyor. Hep söylediğimiz gibi, onlar Türki- ye'de turisttir. Bu ülkenin ne Tarihini bilirler, ne de bugününü...

Ulusal Kurtuluşu, Sosyal Kurtuluşla, Sosyalizmle taçlandırmak zorundayız

Biz de diyoruz ki, bizim Antiemperyalist Kurtuluş Savaşı'mızın başlatıcısı Mustafa Kemal'dir. Biz onun başlattığı savaşı, mantiki sonucuna ulaştıracağız ve Sosyalizmle, Sosyal Kurtuluş- la taçlandıracağız. Sadece Mustafa Kemal'in olduğu çizgide bı- rakırsak, o hep geriye döner. Onu hep karşıdevrimler takip eder.

⁵ Dursun Özden, Küba Uzak Değil, s. 56.

Başarıya ulaşmaz. Çünkü o hep eksik, yarım kalmış bir hareket olur. Onu sürdürmek ve mantikî sonucuna ulaştırmak, sosyal kurtuluşla, sosyalizmle taçlandırmak gerekir.

Biz bunu diyoruz.

Biz aynı zamanda diyoruz ki, biz Kemalist değiliz. Mustafa Kemal de Kemalist değil. Hatta Mustafa Kemal, Kemalizmin ne olduğunu bilmez bile. Ulusal Kurtuluş Savaşı günlerinde, emperyalistler ve dış basın, kurtuluş savaşçılarını işaret etmek, nitelendirmek, adlandırmak için onlara “Kemalistler” dedi. Buradan doğdu, çıktı Kemalizm kavramı. Zaferden sonra da burjuvazi Mustafa Kemal’in antiemperyalist Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin içini boşaltarak, kendi sınıfının alçakça çıkarları için, onun yaptığı savaşı ve zaferi kullanmak, sömürmek istedi. Kendi sınıf çıkarlarını ortaya koyarak, onların üzerine Kemalizm etiketi yapıştırdı. Yani Kemalizm, burjuvazinin ortaya koyduğu, oluşturduğu bir ideolojidir. Mustafa Kemal’le ilgisi yoktur. Mustafa Kemal bir asker... Ömrü savaş meydanlarında geçmiş bir asker... Ne ekonomik sistemleri bilir derinlemesine, ne de sosyal konuları... Zaten bunları araştırmaya, incelemeye, tartışmaya, derinliğine araştırmaya zamanı da yoktur.

Burjuvazi, Mustafa Kemal’i Çankaya’ya “hapseder”

Devrimin zaferinden sonra da burjuvazi Çankaya’ya “hapsediyor” onu. Etrafına bir yığın düzenbazı, vurguncuyu, alçağı, soyguncuyu, içkiciyi dolduruyor. “Aman Paşam siz dışarı çıkmayın. Size gericiler suikast yaparlar. Eserinizi tamamlamanıza izin vermezler. Siz emredin, bizler gerekeni yaparız.” diyerek Mustafa Kemal’i, bir anlamda, aldatırlar. Düzenbazlıklarıyla M. Kemal’i kandırmayı başarırlar. İzmir Suikastı da onların bu demagojisinin etkisini arttırır. Böylece M. Kemal’i Çankaya dışına çıkamaz hale getirirler. Halktan koparırlar. Zaten bir sınıfın karşısında bir insan ne yapabilir ki?.. İşte M. Kemal’in trajedisi bu...

Falih Rıfki, “Çankaya” adlı eserinde yazıyor: “Yıllar var ki halka hitap etmediniz, Paşam. Halk sizi çok özledi. Cumhuri-

yet'in bu onuncu yılında olsun halka bir hitap edin." diyor F. Rıfki. **Onuncu Yıl Nutku**'nu söylemeden bir gün önceki akşam oluyor bunlar. Yani bu kadar halktan tecrit edilmiş, arkadaşlar. Zaferden sonraki hayatı, bir trajedi, Mustafa Kemal'in...

Ama bir askerî deha tabî. Çanakkale'de, Tarihin gördüğü en büyük Haçlı Ordusu'nu, emperyalist orduyu yeniyor, arkadaşlar. Bizzat emperyalist bir gazetecinin tanımlaması bu. **"Bugüne kadar Tarihin gördüğü, tanık olduğu en büyük, en güçlü Haçlı Ordusu'dur bu."**, diyor.

O savaşların komutanı **Ian Hamilton**, İngiliz Emperyalistleri siyah halkı boyunduruklamak için, oraları yağmalamak için gittiklerinde, Güney Afrika'da da çarpışmış; orada başarı elde etmiş, askeri deneyime sahip bir komutan. Onu gönderiyor Çanakkale Savaşları'na komutan olarak. Yine anıları var Ian Hamilton'un, orada dile getiriyor: Hayran Mustafa Kemal'e ve Türk Ordusu'nun savaşkanlığına, kahramanlığına...

"İspartalılara benzeyen bir düşmanla çarpışıyoruz." diyor bir yerde. Bir başka yerde de diyor ki: **"Dünyanın en kahraman ordusuyla çarpışıyoruz."**

Müttefik Kuvvetleri Çanakkale Başkomutanı bunu söyleyen...

Tabî Osmanlı'nın Birinci Dünya Savaşı'na girmesi bir trajedi. İttihat ve Terakki burjuvazisinin bunakça hayallerinin ürünüydü, sonucuydu. Ve Birinci Dünya Savaşı'na girerek, en büyük zararı ve kötülüğü, bizzat Osmanlı Halkına çekti o yönetim, İttihat ve Terakki burjuvazisi.

O ayrı konu.

Peki, girmese de paylaşılmayacak mıydı?

O da ayrı. Muhakkak paylaşılacaktı. Çar Emperyalizmi, İngiliz, Fransız, İtalyan Emperyalizmi, Alman Emperyalizmi, zaten gözünü dikmişti. Ve 1700'lerden itibaren **"Şark Meselesi"** adını koydukları esas dış politika, Osmanlı'nın, İran'ın ve Çin'in paylaşılması sorunu, arkadaşlar. Lenin'in ve Stalin'in de ifade ettiği gibi. 200 yıl boyunca, bu paylaşımı yapmak için dış politika ürettiler bu emperyalistler.

Emperyalistler halklara düzmece gerekçelerle saldırır

Emperyalistler için bir ülkeye savaş açmaktan kolay, bahane uydurmaktan kolay bir şey yok tabii. Yani “suyumu niye bulan-dırdın?” meselesidir onlar için, savaş açma bahanesi yahut ge-rekçesi yaratmak.

İşte Irak’ı vurdular.

Ne dedi?

Kitle imha silahı var.

Hâlbuki bugün, o zamanki CIA Başkanı Georges Tennesse yazdığı kitapta açıkça dile getiriyor-itiraf ediyor ki: **“Irak’ta kitle imha silahı filan olmadığını biliyorduk. ABD yöneticileri, bu konuda dünyayı kandırdı.”**

Yine ABD Merkez Bankası’nın, 18 yıl başkanlığını yapmış Alan Greenspan diyor ki: **“Irak savaşı ve Irak’ın işgali petrol içindir.”**

ABD Merkez Bankası’nın, bu kadar uzun süre başkanlığını yapmış, bir emperyalist yetkilisi söylüyor bunu.

Böylesine alçak bu Emperyalistler. Bir bahane bulur, saldırır...

Ve insanlık da ne yazık ki, Sosyalist Kamp’ın yıkılışından sonra o kadar geriledi ki, yoldaşlar, kimse çıkıp bu alçağın yüzüne tükürmüyor. Kimse demeyelim tabii, Kübalı Yoldaşlar, Venezuelalı, Bolivyalı Yoldaşlar tükürüyor. Latin Amerika ülkeleri kongrelerinde Bush ve Condoleezza Rice alçakları, alınlarını yerden kaldıramıyorlar. Hak ettikleri şekilde hitap ediyor bu yoldaşlarımız onlara. Ama dünyanın geri kalan bölgeleri ne yazık ki, bu uyanışa katılmış durumda değil.

İşte bizimkiler mesela... Yeni seçilen AB-D Gül’ü, övgüler düzüyor ABD’ye ve ordularına:

“ABD Iraktan çıkmamalı. (...)

“Amerika kesinlikle doğru yolda. Dünya barışı için son

50 senede dünyada en çok Amerikalılar kendi çocuklarını feda etmişlerdir.”⁶, diyor utanmadan.

Böylesine yöneticiler elindeyiz ne yazık ki. Ne yazık ki...

Che neyse odur

Che'nin bir diğer önemli özelliği de arkadaşlar:

Neysen öyle olacaksın.

Hiç lafı döndürmez Che. Lafı dolandırmaz. Her konuda yüreği dilindedir. İnanmadığı bir şey, asla ağzından çıkmaz. Nettir, kesindir ifadeleri hep Che'nin. Neyse odur Che. Ondandır sevilmektedir, ondan hayranlık duyulmaktadır bir de. Yani sevilmesinin, unutulmamasının nedenlerinden biri de budur. Olduğu gibidir Che. Yalan bulamazsınız Che'de. Kübalı yoldaşlarda da...

Fidel diyor ki: **“1959'dan bu yana Küba'da bir tek kişi işkence görmedi.”**

Evet. Hiç kimse kanıtlayamaz aksini.

Var mı burjuva dünyasında böyle diyebilecek bir önder?

Tabii **Kim İl Sung**'un ve **Yong İl Sung**'un önderliğindeki **Kore Halk Cumhuriyeti** de böyle devrimci bir hat izliyor. Onu da burada belirtmeden geçmeyelim.

Vietnamlı yoldaşlar, ne yazık ki, bayraklık edemiyorlar... Tabii sosyalist bir ekonomi var hâlâ ama, siyasi bakımdan Sosyalizmin Bayrağını yığıtçe dalgalandıramıyorlar... Şanlı geçmişlerine yaraşır bir hat izleyemiyorlar bugün...

Çin'de ise ekonomide hâlâ sosyalizm hâkimdir. Ama aynı zamanda da bayır aşağı bir gidiş var. Bayır aşağı bir gidiş... Ve onurluca davranamıyorlar emperyalistler karşısında. Sosyalizmin, ülkelerinin ve insanlıklarının onurunu koruyamıyorlar. Tehlikeli bir gidiş içindeler...

⁶ Gazeteler, 16 Mayıs 2006.

Sevrci Sahte Sol'un Tayyipgiller'le buluştuğu ortak payda: Amerikancılık

Şimdi arkadaşlar, yine güncel konulardan birine daha değinelim:

ÖDP Başkanı Ufuk Uras, Burjuva sınıf karakteri taşıyan Amerikancı Kürt Hareketinin desteğiyle, Meclise girdi biliyorsunuz.

Abdullah Gül'ün devlet başkanı seçilmesi konusunda AKP'yle, MHP, Amerikancı Kürt Hareketi ve Sevrci Sol'un Meclise giren bölümleri ittifak ettiler. Amerikancılık ortak paydasında, ittifaka girdiler. Bunlar Meclis oturumlarına katılmasalardı, Gül seçilemezdi. 367 yeter sayısı sağlanamazdı, Meclis'in oturumu açılmazdı ve Gül seçilemezdi.

Bak, ideolojide, lafta güya, görünüşte birbirine bu kadar karışıt hareketler, partiler...

Nasıl bir araya geldiler, arkadaşlar? MHP'yle DTP, ÖDP, SDP, nasıl bir araya geldi?

Amerikancılık ortak paydasında bir araya geldi.

Biz boşuna demiyoruz, bunlar **Sevrci Sahte Sol** diye. Hepside CHP'nin gerisine düştüler bu konuda. Sol'lukları lafta çünkü.

İşte Ufuk Uras...

Yine Gül'ü kutlayanlardan, biliyorsunuz değil mi?

Kutlayanlardan...

Tayyip'le karşılaşıyorlar ve esnaf muhabbeti yapıyorlar. Tayyip diyor ki: **“Şişmanlamışsın.”** O da gülererek, ağzı kulaklarında **“Globalleşiyoruz”**⁷ diyor.

(Gülüşmeler...)

Yani enseye tokat türünden esnaf muhabbeti bu.

(Gülüşmeler...)

⁷ <http://www.milliyet.com.tr/2007/09/12/son/sonsiy14.asp>

Başka önemli şeyler de söylüyor, U. Uras. Bir medya çalışanı soruyor:

“Küba lideri Fidel Castro’nun izlediği politikayı beğeniyor musunuz? Hayranlığınız var mı?”

Cevap veriyor:

“Ben demokratik, çoğulcu bir yapıyı tercih ederim. Basın özgürlüğünün olduğu, siyasi partilerin özgür olduğu bir yapılanmayı tercih ederim. Dolayısıyla tek partili rejimlere özel bir hayranlık duymuyorum.”⁸

Daha devam ediyor da...

Mide bulandırıcı arkadaşlar artık. İnsanın okumaya bile içi el vermiyor.

Şimdi böyle diyen partiler daha önce oldu, sosyalistlik iddiasındaki partiler.

Nerede?

Sosyalist Kamp’ın diğer partileri... Gorbaçov da böyle şeyler zırvaladı, değil mi, Sosyalist Kamp’ın yıkılışı arifesinde?

Sonları nereye vardı?

Yahu şimdi, proletarya iktidarında, çoğulcu parti ne demek? Burjuva partisine izin vermek ne demek, arkadaşlar?

Sen sosyalist ekonomiyi mi örgütleyeceksin, yoksa hâlâ burjuvaziyle sınıf savaşı mı yapacaksın karşılıklı?

Siyasi mücadele mi yapacaksın?

Tabii sınıf savaşı, sınıflar tümüyle ortadan kalkıncaya kadar gizli olarak, farklı şekillerde sürer. Tüm Proletarya Diktatörlüğü devamınca, sınıf savaşı devam eder. Ama o ayrı bir şey. Şimdi onu devam ettirirken, sen burjuvaziye, yasal olarak; “Yahu, tamam, sen de açıktan çık karşıma, mücadele edip duralım. Bera-ber kayıkcı dövüşü yapıp duralım...” diyeceksin.

Bu komedi!

⁸ Milliyet, agy.

Bunu hiçbir ciddi devrimci demez.

Sonra arkadaşlar, Küba'da muhalefet yokmuş...

Küba'nın 90 mil ötesinde, dünyanın başhaydudu var!

(Alkışlar...)

Askeriyle, uydularıyla, radyo-televizyonlarıyla ve ajanlarıyla, hain ajanlarıyla muhalefet yapmıyor mu bu, arkadaşlar? Muhalefet yapmıyor mu 40 yıldan bu yana? Sürdüğü alçakça ekonomik ablukayla, muhalefet yapmıyor mu Küba'ya karşı? Bunlar muhalefet değil mi?

Ama soytarı... Anlayamaz ki bunları... Sahte Sol!..

Sonra basın özgürlüğünden söz ediyor. Karşıdevrimi savunan basın olsun istiyor.

Bakın, şimdi bizde medya kimin elinde?

Parababalarının.

Değil mi?

İşte birkaç holdingin elinde...

Bunlar neyi savunuyorlar?

Kendi sınıf çıkarlarını savunuyorlar. Hiçbir televizyonda bizim adımız geçti mi, yoldaşlar?

Geçmedi, geçmez!.. Görüntülerimiz geliyor ekrana. Ama adımız geçmez. O da kaçınılmaz bir şekilde geliyor eylemlerimizle.

Bazen. Adımız geçmez...

Hani basın özgürlüğü?..

Bizim onlarca eylemimizin bir tekinden bile söz etmezler.

Nerede basın özgürlüğü?

Hepsi aynı gazete bunların! Aynı sınıfsal çıkarı takip eden gazeteler. Adları çok olmuş ne fark eder.

Peki, Küba'da İşçi Sınıfı iktidarda. Kimin parasıyla sömürücü-çölüğü savunan bir gazete çıkarılacak?

Kim finanse edecek onu?

CIA, Amerika, AB değil mi?

Amerika'dan, AB'den parayı alacaksın yahut da Soros'tan...
Sonra da Küba'da, sözüm ona, muhalif gazete çıkaracaksın. Fidel ve Kübalı yoldaşlar da buna izin verecek, öyle mi...

Vay zavallı vay!.. Senin gibi soyтары mı herkes?..

(Alkışlar...)

Şimdi biz bunlara Sahte Sol deyince, hakaret ediyorsun, dediler.

Hayır, arkadaşlar!

İşte Amerika, bunları boşuna mı “umut kaynağı” ilan ediyor? Saf mı o?

Onlarca düşünce kuruluşu var. Binlerce ajanı, araştırma görevlisi, sözde bilim adamı, uzmanı var. Bilmiyor mu bunların ruhlarını?..

Biliyor. Ondan “demokrasi güçleri” diye ilan ediyor bunları. “Umut kaynağı” ilan ediyor. Tabii!..

Ve bizi de, ondan düşman ilan ediyor. O alçağın her şeyini bildiğimiz için ve karşı olduğumuz için!..

Bir Dinleyici: Onlar “demokrasi güçleri”, biz de “şoven” oluyoruz o zaman Hocam.

Nurullah Ankut Yoldaş: Evet, evet...

Kübalı Yoldaşlarla Kürt Meselesi'nde de hemfikiriz

Dedik ki, Türkiye'deki pek çok özgün konuda da Kübalı yoldaşlarla hemfikiriz.

Kürt Hareketi, Kürt Meselesi'nde de hemfikiriz.

Bizce şu an Türkiye'nin en önemli siyasi meselesidir Kürt Meselesi.

Bizim 1995'te, “**Atma Uğur Mumcu Din Kardeşiyiz**” diye bir kitabımız çıktı. Orada şöyle değerlendirdik Kürt Hareketini,

şu anki PKK Hareketini: “**Antisömürgeci (...) Ulusal Kurtuluş Savaşı vermeye çalışan bir Küçükburjuva Harektir**”⁹, dedik.

Aynen yazılı kitabımızda...

Ama antisömürgeci bir mücadele veriyor, bunu desteklemek her demokratın görevidir, dedik.

Fakat küçükburjuva çizgide devam edemez bir hareket. İş-ter istemez, günümüzün temel sınıflarından birinin yörüngesine girmek zorundadır. Kaçınılmazca varacağı yer, şu iki sonuçtan biridir:

Ya proletaryanın çizgisine, yörüngesine girecek;

Ya burjuvazinin.

Küçükburjuva bir hareket günümüzde başarıya ulaşamaz. 20’nci Yüzyılda başarıya ulaşamaz. Temel sınıf değildir çünkü küçükburjuvazi. Yani egemen üretim yordamı içinde dolaysızca rol oynayan proletarya ve burjuvazi gibi temel bir sınıf değildir. Ara sınıftır. Bir ara katmandır. O bakımdan bir hareketi kararlıca sürdürüp sonuca, başarıya ulaştıramaz.

1991’de Sosyalist Kamp çöktü... Ondan sonra PKK Hareketi burjuvaziye ve ABD’ye dümen kırdı. Sevgi ve saygılarını iletmeye başladı bu hareketin lideri ABD’ye, CIA ajanlarıyla yaptığı görüşmelerde, Bekaa’da. Yazdık bunları, yazıldı bunlar. Sevgi ve saygılarımı iletirim. Ben Marksist-Leninist değilim, diye. Kendisini, Avrupa Sosyalistleri çizgisindeki (onların da adı sosyalist), Tony Blair vb. partilerin çizgisindeki bir sosyalist gibi tanımladı. Yani, ben zararsızım, şeklinde tanımladı kendini. Ve bugün vardığı yer net artık, arkadaşlar: Burjuva bir hatta karar kıldı. Ve Amerikancı bir yörüngeye girdi, yerleşti. Amerikancı Burjuva Kürt Hareketidir adı. Adı netçe budur.

O zaman biz dedik ki, bu hareketle bizim sayımız suyumuz kalmadı. Biz Amerikancı bir hareketle birlikte olamayız. Hiçbir şekilde yan yana gelemeyiz.

⁹Derleniş Yayınları, Atma Uğur Mumcu Din Kardeşiyiz, s. 98.

O zaman, biz dedik ki, Komünist bir Kürt Hareketinin yaratılması gerekir.

Kürt Meselesini, biz 1933'te çözdük. İşte kitabımız ortada...

Yaratılacak Komünist Kürt Hareketi ise her şeyden önce Uluslararası Proletarya Hareketinin izleyeceği hattı izleyecektir. Çünkü Lenin der ki, Komünistler için Ulusal Sorun, ikincildir. Birincil olan, Uluslararası Proletarya Hareketinin davasıdır. Ve onun çıkarlarıdır.

O zaman, böyle bir Kürt Hareketi, öncelikle ABD ve AB Emperyalistlerine karşı olacaktır. Bölgedeki kardeş halklarla ise dayanışacaktır. **Antiemperyalist, Antisömürgeci, Antişovenist** Halk Kurtuluş Hareketlerinin müttefiki olacaktır. Ve o hareketlerle birlikte zafer kazanılınca da, Kürt Ulusal Sorununun özgürce çözülebileceği şartlar yaratılmış olacaktır.

Biz komünist olarak diyoruz ki, **biz gönüllü birlikten yanayız.** Bin yıldan bu yana kardeşçe yaşamışız. Bu vatani vatan yaparken de el ele vermişiz, birlikte savaşmışız Bizans'a karşı, Romen Diyojen'e karşı... İşte İslam Tarihçileri yazıyor bunu...

O zaman, henüz biz daha Sınıflı Topluma yeni geçmiş, toprağa yeni yerleşmiş, adım atmış bir halktık. Alparslan'ın zaferi zamanında... Alparslan'ın amcası Tuğrul Bey'le birlikte, Oğuz Türk'leri toprağa yerleşmeye başladılar. Ondan önce göçebe Orta Barbar Toplum konağında yaşıyorlardı.

O yüzden Tarihçimiz, okur-yazarımız yok o zaman. İslam Tarihçileri var, Bizans Tarihçileri var, Ermeni Tarihçileri var, Süryani Tarihçileri var o savaşları anlatan.

Birlikte savaşmışız. Biz, birlikte, yine kardeşçe, özgürce, eşitçe yaşamayı isteriz. Gönlümüzden bu geçer. Ama buna özgürce karar verecek olan, Kürt kardeşlerimizdir. Bizim bu isteğimiz doğrultusunda irade beyanında bulunurlarsa, kardeşçe yaşarız. Bulunmazlarsa, ayrılırız... Bundan da kıyamet kopmaz. Yine yan yana, kardeşçe var oluruz. Biz bunu diyoruz. Bizim Kürt Meselesini çözümü ve bakışımız bu.

Bunu da her yerde netçe anlatıyoruz. Hiç lafı dolandırmadan... Laf dolandırmak gibi bir huyumuz yok bizim. Cümlelerimiz net, açık, kesin ve kısa. Hem en eğitimli yoldaşımız tarafından kolayca anlaşılabilir, hem temel eğitim görmüş, en kıdemsiz arkadaşımız tarafından netçe anlaşılabilir bizim her sözümüz, her tezimiz.

Bizim Kürt Meselesine bakışımız bu, arkadaşlar.

Ama onlar, Amerikancı Kürt Hareketine ibrikçilik etmekle Kürt Hareketini savunduklarını, Kürt Meselesini savunduklarını sanıyorlar.

Ama değil! Ortak paydaları Amerikancılık! Hepsinin yaptığı Amerikancılık... Onları bir araya getiren budur. O payda altında birleşiyorlar.

Şimdi gelelim Fidel'in Kürt Meselesine ilişkin söylediklerine:

Esenyurt Belediye Başkanı Gürbüz Çapan başkanlığında bir heyet gidiyor Küba'ya, arkadaşlar. Yıl 1994. Fidel'le görüşüyorlar. Ve Kürt Meselesinden açılıyor söz. **Fidel'in dediği:**

“Türkiye'deki olayları yakından izliyorum. Umarım ve dilerim ki, sizin oradaki Kürt Hareketi Yankee'nin (yani ABD'nin) petrol bekçisi olmaz.”

Ne kadar net koyuyor arkadaşlar, değil mi?

Bugün, bu hareketin vardığı yer, ne yazık ki Fidel'in sakındırmak istediği yer: Yankee'nin petrol bekçiliği!

Murat Karayılan diyor ki Newsweek muhabirine:

“ABD'nin müttefiki olabiliriz, düşmanlarımız aynı.

“ABD bizi hep düşmanlarımızın gözüyle gördü. Oysa biz, dost olarak algılanmak istiyoruz. 7 bin silahlı savaşçımız, İslami köktencilığe karşı ABD'nin müttefiki olabilir.

“Türklerin aksine, Kürtler fazlasıyla ABD sempatzanıdır. Eğilimleri, Amerikancılık yönündedir.”¹⁰

¹⁰ <http://www.cnnturk.com/2006/dunya/10/07/karayilandan.abdye.dost.olalim/242750.0/index.html>

Nitekim üç bin Iraklı Kürt peşmergesi savaşıyor Bağdat'ta, işgale direnen yurtseverlere karşı.

Yine Murat Karayılan, 24 Ekim 2006'da, Barzani'nin yönetimindeki **“Kürdistan TV”**de yaptığı bir konuşmada diyor ki: **“ABD yönetimi Kürtlerin yaşadığı tüm ülkeleri esas alan bir proje oluştursun.”**

ABD'ye bu teklifte bulunuyor.

Yani bu ne demektir?

Yani tamam, sadece Irak'a gelip Kürtleri kurtarmakla yetinme, Türkiye'ye de gel, biz de aynı şekilde seninle ittifak edelim, bizi de kurtar. Bize de bir devlet kur. Yani demek istenen bu...

Siyasi planda PKK'nin Avrupa'daki temsilcisi Zübeyir Aydar ne diyor?

“Amerika uzaklardan gelen dostumuzdur.”

Net!..

“Ortadoğu'da yaptıklarımızı genelde olumlu buluyoruz.” diyor.

Şimdi Burjuva çizgideki bir Amerikancı Hareket değil mi bu?

Evet! Net!..

Bunun inkârı mümkün mü?

Hayır. Zaten bu Hareketin tabanındaki insanların ezici çoğunluğu, tanık oluyoruz hep, açıkça ABD'yi savunuyorlar artık.

Bir devrimci nasıl bu hareketle ittifak edebilir?

Hayır bu değil arkadaşlar, Ulusal Soruna, Kürt Meselesine bakmak, bu değil...

Her meselenin olduğu gibi, Kürt Meselesinin de; bir **devrimci**, bir **gerici çözüm**ü var, bir **burjuva çözüm**ü var.

Bugün PKK'nin savunduğu çözüm, burjuva çözümdür.

Biz devrimci çözümü savunuyoruz ve ortaya koyuyoruz.

Şimdi Irak'taki Talabani, Barzani önderliğindeki Kürt Hareketi özgür mü?

Hayır, ne ilgisi var. Eskiden Saddam'ın hegemonyasındaydı, şimdi ABD'nin hegemonyasında. ABD şirketlerinin sömürüsü altında...

Bunun neresi özgürlük?..

Hayır, bu değil, arkadaşlar; bir devrimci böyle bakmaz.

İşte Che'nin bakışı, Fidel'in bakışı da bu, arkadaşlar.

Hattımız hep devrimci hattır, kimse bir milim saptıramaz!

O yüzden Kübalı yoldaşlarımızla, aynı tempoda, aynı frekansta çarpıyor yüreğimiz bizim.

Ve biz Türkiye'nin tek gerçek Marksist-Leninist Hareketiyiz!

(Alkışlar...)

Zamanımızın çok geçtiğini bildiriyor Yönetici Arkadaş. Sözü yine uzattık. Bağışlayın, yoldaşlar...

Latin Amerika'dan esen sol rüzgârlar, kaçınılmaz bir şekilde tüm o kıtayı ve sonra da Eski Dünyayı saracak, arkadaşlar.

İnsanlar yük hayvanı değil!

Eğer öyle olsaydı, insanlık Köleci Toplumlarda çakılır kalırdı. Birer birer yıkılıp gitti onlar...

ABD haydutları da yıkılıp gidecek!..

Ve Fidel'in, Che'nin dediği gibi; **“Eninde sonunda insanlık, tek bir sosyalist aile olacak.”**

(Alkışlar...)

Bu kaçınılmaz.

Halkız, haklıyız, kazanacağız!

Venceremos!

(Alkışlar... Sloganlar... Kahrolsun Emperyalizm... Yaşasın Sosyalizm... Viva Cuba... Viva Socialismo... Che Yoldaş Ölüksüzdür... El Pueblo Unido, Jamás Será Vencido!..)

Sait Kıran Yoldaş: Yoldaşlar, huzurlarınızda, Küba Sosyalizminin temsilcisi Sayın Büyükelçi Ernesto Gómez Abascal'a ve Halkın Kurtuluş Partisi Genel Başkanı Nurullah Ankut'a teşekkürlerimizi iletiyoruz.

Şimdi ara veriyoruz. Yirmi beş dakikalık bir aramız var, yani yediye çeyrek kala programımıza devam edeceğiz. Sayın değerli halk müziği sanatçımız **İsmail Hakkı Demircioğlu** bizimle birlikte olacak.

İsmail Hakkı Demircioğlu: Arkadaşlar tabii çok güzel konulara değindiler. Hem geçmişi hem bugünümüzü anlamamız bakımından, benim açımdan da, aydınlatıcı oldu. Biraz uzun sürdü ama bence daha bile sürebilirdi. Yani hiç sıkıcı gelmedi.

(Alkışlar...)

O yüzden benim, hem bir uyku problemimden dolayı sesim biraz iyi değil, hem yoldan geldim. Bu yüzden çok uzun bir program olmasın diye kısa bir dinleti şeklinde, değişik yörelerden ve değişik ozanlardan türküler söyleyeceğim.

Dünyadaki devrimciler gibi, türkülerini yapanlar da daha güzel bir dünya için söylemişler, yazmışlar. O bakımdan da türkülerin de bir paralelliği var, bu anlatılanlarla.

Peşi sıra söyleyeceğim türkülerini, anons etmeyeceğim.

Sait Kıran Yoldaş: Değerli arkadaşlar, değerli halk müziği sanatçımız İsmail Hakkı Demircioğlu'na, Partimiz adına teşekkür ediyoruz.

Kendisi bugün, Ölümünün 40'ıncı Yıldönümünde Che Yoldaş'ı Andığımız etkinliğimize, devrimci bir dayanışma örneği göstererek, ücretsiz katıldı, katkıda bulundu. Huzurlarınızda Partimiz adına kendisine teşekkür ediyoruz.

9 Ekim'de, saat yedide, Partimizde Küba Büyükelçiliği'nden yetkililerin de katılacağı bir Che Belgeseli gösterimi olacak. Ankara'da bulunan yoldaşlarımızı, arkadaşlarımızı oraya bekliyoruz.

Etkinliğimiz burada sona ermiştir. Katıldığınız, destek verdiğiniz için hepinize teşekkür ediyoruz.

(Alkışlar...)

